Жінка бореться врятувати церкву

сторінка 2

Tarnopolsky explains new constitution

Page 3

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Ціна 50 центів

Едмонтон середа, 1 березня — P. LVI, No. 8

Аналіза Шевченкової „Катерини"

сторінка 4

Привіт папи владикам

„Одне слово як зерно"

ВЛАДИКО КАРДИНАЛЕ, ДОСТОЙНІ БРАТИ!

1. З усього серця вітаю вас, дорогі Брати, що зібрались на вашому єпископському Синоді отут, побіч гробу св. Апостола Петра і в домі Найвищого Пастиря Риму. Оце вже третій раз ви тут зібралися, щоб, за моїм благословенням, разом обговорити найважливіші справи Української Католицької Церкви, якої ви є Пастирями, яких Дух Святий настановив, щоб вести цю вибрану частку Христового стада. Ви як слід усвідомляєте той факт, що в вашій журбі й дбанні за добро Христового стада, яке доручено вашому душпастирському піклуванню, авторитетно може вам допомогти лише той, до кого відносяться Ісусові слова: „Утверджуй своїх братів" (Лука, 22, 32). До цього осередку християнства ви прибули з трьох континентів, де вже віддавна поселився і живе в діяспорі український народ Божий. Там він розвинув своє власне церковне й суспільне життя, побудувавши численні Божі храми, школи, будинки культури й доброчинні харитативні заведення. Одне слово, на далекій еміґрації він, як те гірчичне зерно, розрісся в евангельське дерево для добра і для спасіння віруючого люду.

Authorized as Second Class Mail by the Post Office Department, Ottawa, and for the Payment of Postage in Cash. 2nd Class Mail Permit 1035. Return Requested

PLEASE SEND TO:

Цілком особливе привітання звертаю до нашого достойного брата Кардинала Йосифа Сліпого, який, саме двадцять років тому, прибув до вічного Міста як правдивий ісповідник святої віри. Тоді прийняв його у свої обійми мій Попередник, святої пам'яті Папа Іван XXIII. Він словами взятими з книжки „Наслідування Христа", благословив той момент, „в якому Ісус кликав від сліз до духовної радости".

2. Вашим прибуттям до Риму й вашим Синодом, який відбувається так близько особи наступника св. Апостола Петра й Намісника Ісуса Христа на землі, ви на цілком особливий лад засвідчуєте

Прод ст. 12

Громадський діяч

Помер у суботу Роман Осташевський

Сьогодні рано відбувся похорон **Романа Осташевського,** який відійшов у вічність в суботу, 26-го лютого, після операції серця. Йому було 58 років.

Осташевський був визначним громадянським діячем. Від 1975-го р. він працював як директор Села Української Культурної Спадщини.

Він також був організатором культурно-освітної діяльности Комітету Українців Канади в Едмонтоні і Альберті і членом багатьох українських організацій, включаючи: Клюб Українських Професіоналістів і Підприємців, Українське Національне Об'єднання, Українська Католицька Рада Альберти, Наукове Товариство Тараса Шевченка та Український Мистецький та Літературний Клюб в Едмонтоні.

Осташевський одержав багато нагород включаючи Шевченківську медалю, Орден королеви, Орден Канади та Грамоту Альберти.

Він народився 19-го квітня в Галичині і вчився у Львові та Тернополі.

Після другої світової війни Осташевський закінчив Університет у Римі, Мекгилський Університет у Монреалі та Денверський Університет. Приїхав до Канади 1951-го р., де став членом Молоді Українського Національного Об'єднання і зустрів свою дружину Лілею.

Оставив в глибоким смутку дружину, сина Тараса, дві дочки: Тересу і Соню, і матір Теофілю в Україні.

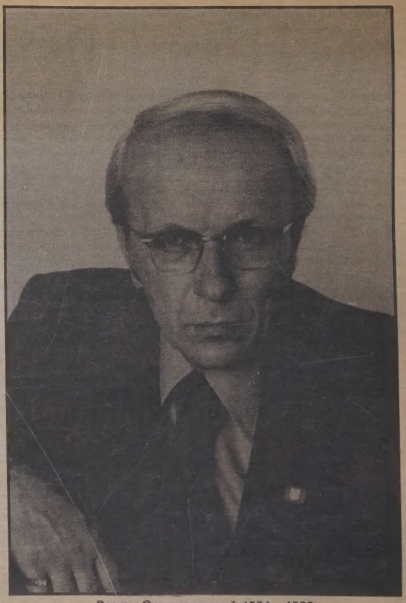

Роман Осташевський 1924—1983

Церква Успення Пресвятої Богородиці

Жінка веде боротьбу врятувати стару церкву

Уже цілий рік жінка в малим Манітобським місті Портаж Ла Прері веде боротьбу, щоб врятувати 56-річну українську католицьку церкву від руйнування, звітує пресова служба Кенедієн Прес.

Минулого травня парохія Успення Пресвятої Богородиці збудувала за $600,000 модерну церкву біля старої і плянує завалити стару церкву, щоб мати місце на площу стоянки для автомобілів.

О. Ярополк Радкевич, парох Успення Пресвятої Богородиці, каже, що старі церкви потребують поправок в будівлі і є задорогі пастві. Він додає, що 99 відсотків коштуватиме парохії за руйнуванням церкви.

Але Марія Когут, яка веде боротьбу проти руйнування, каже, що інші парафіяни мають таку саму думку, як вона, тільки ще не висловились.

Когут каже, що парафіяни почали забирати ікони із стін церкви, щоб обминути слідство Манітобської Дорадчої Ради Історичних місцевостей.

О. Радкевич доводить, що це неправда. Він дозволив забирати ікони, але тільки тому, щоб вони не знищилися, якщо церква буде руйнуватись.

Церкву збудовано 1927-го р. новоприбулим іміґрантам під проводом О. Филипа Руга.

Дорадча рада ще не вирішила признати стару церкву, як історичний будинок. Аж доки рада не вирішить, провінція не може стримати руйновання.

Кларк каже, що Логід не хоче позиції

Бувший керівник Прогресивно-Консервативної Партії Канади, Джов Кларк відвідав Едмонтон минулої неділі і заявив, що Прем'єр Логід не хоче бути керівником партії.

Кларк, який зрезиґнував з позиції що б дати нагоду Консерватам вибрати нового керівника, тепер виставляє свою кандидатуру знову на цю ж позицію.

Виступаючи у Норвуд Ліджйон, Кларк сказав, що всі спроби намовити Логіда стати керівником злостять Альбертійського прем'єра, який не цікавиться керівництвом федеральної партії.

Присутність кількох Альбертійських міністрів в залі Ліджйон доказало, що Логід не має наміру виставляти своєї кандидатури позицію Кларка.

Джов Кларк

Присутніми були Василь Дячук, міністер робітників здоров'я, безпеки та забезпечення, Дейв Кінг, міністер освіти і Лес Янг, міністер праці.

Після візиту до Едмонтону, Кларк полетів до Британської Колюмбії.

СССР вмішується в німецькі вибори

Уряд Західної Німеччини повідомляє, що Сов'єтський Союз вмішується в німецькі загальні вибори, які скликаються в березені

Урядовий представник, Юрґен Судгоф сказав на пресовій конференції, що уряд з турбований „без прецидентним способом, яким Сов'єтський Союз вмішується у вибори і внутрішню політику Німецької Федеративної Республіки."

Обурила Судгофа радіопередача на німецькій мові, радія москви, якій передбачаються соціальні зворушення в Німеччині, якщо Християнські Демократи Канцелера Гелмута Когла виграють вибори 6-го березня.

„Ми до тепер були дуже терпливими, але прийшов час визнати дійсність," сказав Судгорф.

„Грубіянство цієї атаки є жахливим," він додав.

У виборній кампанії, опозиційна партія Соціял Демократів критикує політику Америки і заявляє що якщо виграє, то не дозволить Америці встановити ракети в Німеччини.

Арештований Сов'єтами

Блаженніший боронить отця

Христос раждається!

ДО БРАТІВ ЛИТОВЦІВ

Дорогі в Христі Браття!

Дійшла до мого відома болюча вістка, що знову арештовано о. А. Сверинскаса — Вашого співбрата-священика. Обставини і причини арешту мені невідомі, але одне є певне: цей ревний і відданий Христовій Церкві і євангелії священик не поповнив ніякого злочину ні проти держави, ні її законів. Його єдиною провиною в людських темних очах була його ревність за душі, добро ближнього і Христове бажання, щоб євангеліє проповідувалось по всій землі.

На якій основі це кажу? Знаю о. А. Сверинскаса з моїх, тому двадцять років, з ним зустрічей і співжиття в часі неволі, ув'язнення і каторги. Ми несли з ним спільний хрест терпінь, упокорень і тривоги. Він був мені вірний як Тит Павлові у в'язниці і зазнав я від нього багато потіхи і піддержки та помочі. Він є славою литовської Католицької Церкви і Народу.

Вістка про його арешт, і по нім напевно буде суд, є болюча. Але, коли апостолів ув'язнили і вибили їх при тому, вони вийшли зі синедріону, „раді, що удостоїлися перенести зневагу за ім'я Ісуса" (Діян, 5, 41). Наші почування у зв'язку з ув'язненням о. Сверинскаса є почуваннями співчуття йому і литовському народові, якому забрано пастиря, але одночасно прославляємо Бога за те, що дав йому великий дар свідчити про Спаса нашого кайданами. Їх голос є сильний, бо говорить про справжню волю і справедливість в Христі Ісусі. З такими думками терпить о. Сверинскас і всі, що з ним перейшли тюрми і каторги. Хай милосерний Господь буде з отцем Сверинскасом в часі його свідчення, а наші молитви хай будуть його кріпостю і потіхою.

Благословення Господнє на Вас!

Патріярх і Кардинал

Constitution guarantees multiculturalism group rights

Walter Tarnopolsky

The new constitution guarantees multiculturalism as a group right says a noted constitutional expert.

Speaking at a meeting of the Ukrainian Professional and Businessmen's Club of Edmonton, Wednesday, Dr. Walter Tarnopolsky said previously all Canadians had a right to their culture as part of their individual rights.

But with the inclusion of section 27, this has now been expanded, he pointed out.

Theoretically, a province could now declare any language as an official one.

Dr. Tarnopolsky also stated that people could now approach the Canadian Broadcasting Corporation and demand broadcasting in their language.

Dr. Tarnopolsky is the director of the human rights research centre at the University of Ottawa.

Power hunger Dontsov's bane

Worship of undivided power was the principal drawback of political ideologue Dmytro Dontsov, an Edmonton audience was told recently.

Speaking at a seminar of the Canadian Institute of Ukrainian Studies at the University of Alberta, research associate Myroslav Yurkevich said the issue of nationalism versus socialism was secondary in discussing the interwar Ukrainian polemicist.

He said Dontsov would sacrifice ideology if it meant gaining more power.

"Dontsov was always prepared to change the meanings of the concepts he used to serve the ends of power: success, not legitimacy was his concern."

"But the idea one would have to oppose to Dontsov's power worship would not be nationalism or socialism, but pluralism and that is an idea that is only beginning to make its presence felt in Ukrainian politics," Yurkevich said.

Yurkevych said most of Dontsov's ideas on nationalism are borrowed from a previous ideologue, Mykola Mikhnovsky, though not acknowledged.

Thus the interpretation that Dontsov's nationalism was totalitarian while Mikhnowsky's was tempered by social-democratic thought is inaccurate, he noted.

Dontsov started out as a social democrat, but got disillusioned with socialists after world war one and blamed the defeat of the Ukrainian independence forces on them.

During the late 1920's and early 1930's Donstov became an admirer of the European facsists.

Canadian Institute of Ukrainian Studies

Клюб Українських Професіоналістів і Підприємців — Едмонтон
Ukrainian Professional and Business Club Edmonton

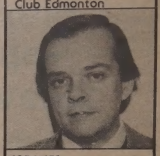

SPEAKER: Dr. James E. Mace Research Associate, Ukrainian Research Institute, Harvard University

SUBJECT: "The Ukrainian Famine of 1933"

DATE: March 8, 1983 Tuesday

TIME: 8.00 P.M.

LOCATION: Education North Building Room 2-115 University of Alberta

ADMISSION: Free

В Україні засудили Василя Розлуцького

З України наспіла спізнена вістка про те, що на весні 1981 р. Василь С. Розлуцький був засуджений на 3 роки ув'язнення.

Василь Семенович РОЗЛУЦЬКИЙ народився 1935 р. в с. Вовче на Львівщині.

Раніше був тричі суджений і відбув 13 років ув'язнення. Жив у місті Червонограді, де працював електрозварювальником. В квітні 1980 р. у нього відбувся обшук, в часі якого вилучили рукопис його прозових творів п. з. »Кар патські повісті«, а в часі арешту 25 серпня того ж року — рукописи поетичних творів — »Коли минуло сорок« і »Іван Мазепа«.

Син В. Розлуцького, Тарас, юнацького віку, був заарештований раніше під закидом роблення українських патріотичних написів, що слідчі органи не зуміли йому доказати. Доля його невідома. У В. Розлуцького дружина Марія і дочка Оксана 1967 р. народження. Адреса сім'ї: УССР, Львівська обл., м. Червоноград, вул. Над Бугом, 5, кв. 48.

Стало теж відомо, що В. Розлуцький важко хворіє у наслідок поранень, яких він зазнав, працюючи у шахті вугілля.

Кромбі проголошує кандидатуру

Дейв Кромбі, федеральний посол із округи Торонто-Роуздейл проголосив минулої неділі, що він буде кандидатом на позицію провідника Прогресивно-Консервативної Партії Канади, і провідника офіційної опозиції у парляменті.

Кромбі в перше вибрано 1978-го року. Він служив, як міністер здоров'я у кабінеті бувшого прем'єр-міністра Джов Кларк. Кромбі також служив, як посадник міста Торонто від 1971-го року до 1977-го.

У проголошенні своєї кандидатури Кромбі хвалив Кларка та можливих кандидатів на позицію.

Кромбі сказав, що найвищий час консерватам стати об'єднаною партією, щоб об'єднати Канаду.

Він атакував політику Прем'єр Міністра Пієра Трудо, кажучи, що сьогодні ми маємо прем'єр міністра, який нас ігнорує обидвома офіційними мовами.

Хоч Кромбі вважається модератним членом партії, він заявив що шукатиме підтримки від і лівих і правих крил.

Кромбі перший кандидат, що висунувся після рішення Кларка зрезигнувати з позиції і скликати виборчий з'їзд.

Кларк це вирішив коли одержав тільки 66 відсотків підтримки від делегатів до партійного з'їзду у Вінніпезі, в січні місяці.

Чи Крамар ув'язнений?

З літературних кругів Києва наспіла вістка про зникнення Євгена Крамара, відомого волинського дослідника-історика, літературного критика й поета, автора багатьох наукових праць.

За професією Є. Крамар адвокат. Народився 18 лютого 1933 р. Свої статті й наукові розвідки друкував у республіканських і львівських журналах і газетах. Жив у с. Горохів біля Луцька.

Євген Крамар автор наукових розвідок зокрема про княжу добу. Був арештований, але згодом звільнений.

Протягом 1981 року у нього зробили кілька обшуків і його постійно викликали на допити в КҐБ. Причини постійних переслідувань письменника — невідомі.

Від осені 1981 р. про нього не було жадної вістки в Києві. На телефонічні і листові запити киян органи влади завжди давали виминаючі відповіді.

Один знайомий Є. Крамара дав таку відповідь: »Прямо зник. А де подівся, так і не знаємо. Може в тюрмі, може в психушці, а може й розправились з людиною ще в гірший спосіб«.

Комітет Українців Канади в Едмонтоні

Шевченківський Концерт

НЕДІЛЯ, 6 БЕРЕЗНЯ 1983 Р.
Початок о 3 год. дня

— Ювілейна Авдиторія —

Передплачуйте УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta
T5H 2M8

Спеціяльна знижка для старших віком громадян і студентів 10 дол. Просимо згадати про знижку відновляючи передплату.

Ім'я і прізвище .....
Адреса .....
Місто ..... Провінція .....
Поштовий код .....

Subscribe to UKRAINIAN NEWS

10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta
T5H 2M8

$20 a year. New special discount for students and senior citizens: $10. (Please note the discount when you are renewing your subscription).

Name .....
Address .....
City ..... Prov. .....
Postal Code .....

Українські Вісті
Ukrainian News
10967 - 97 St.,
Edmonton, Alta.
T5H 2M8
Tel: 423-6985

Гол. Ред. М. Левицький
Заг. Упр. М. Головінська

Перспектива

Вічність Тараса Шевченка

Цього тижня українці в цілому світі вшановують пам'ять нашого великого поета та маляра Тараса Шевченка. Народжений сином кріпака 9-го березня 1814-го р., Шевченко добився волі та став головною постаттю українського народного ренесансу в 19-ім віці.

Твори Шевченка вічні тому, що вони розбудили душу України, загнобленої ворожою окупацією. Своєю творчістю Шевченко пригадав народові минулу славу, яка ніколи не поляглa і ніколи не поляже.

В творчості Шевченка виринає його глибока гуманність та почуття людської душі. Власне в тім, мистецька творчість переходить географічні границі і живе на протязі віків.

Так само, як слова Шевченка були дійсними в Україні в 19-ім віці, так само вони дійсні в Канаді в 20-ім.

Усі, напевно, пам'ятаємо, як ми вчили поему *Учитися, брати мої* у школі — поему, в якій Шевченко радить вчитися чужого, але ніколи не цуратися свого.

„Бо хто матір забуває,
того Бог карає,
чужі люди цураються,
в хату не пускають."

Не тільки один приклад і — мабуть — найліпше знаний, але таких прикладів є багато. Це тільки ознака його всевічности, що є прикметою мистця світової слави.

Тіло Тараса Шевченка заховане в могилі на Україні, але душа його живе вічно на сторінках *Кобзаря.*

Taras Shevchenko's eternity

This week, Ukrainians around the world honor the memory of our great poet and artist, Taras Shevchenko. Born the son of a serf on March 9, 1814, Shevchenko obtained his freedom and became the chief figure of the Ukrainian peoples' renaissance of the 19th century.

Shevchenko's works are eternal because they awoke the soul of Ukraine, crushed under enemy occupation. Through his works Shevchenko reminded the people of the past glory that never laid down and never will lay down.

But, above all, in Shevchenko's creations, emerges his deep humanism and feeling for people's souls. It's in this that artistic creation crosses geographical boundaries and transcends the passing of time.

Just as Shevchenko's words were actual in Ukraine in the 19th century, so they are actual in Canada in the 20th century.

We all remember how we studied the poem *Learn, my Children* in school. In the poem Shevchenko advises to learn foreign languages, but never to forsake your own.

"Because he, who forgets his mother,
him God punishes,
foreign people forsake
and don't let you in their house".

This is only one example and perhaps the best known, but such examples are plentiful. It's just a sign of his eternity, which is the mark of an artist of world fame.

The body of Taras Shevchenko may be buried in a grave in Ukraine, but his soul lives on forever the pages of *Kobzar.*

„Катерина" в творах Тараса Шевченка

о. Ярослав Пук

(Цю поему Т. Шевченко присвятив своєму другові В. А. Жуковському 22 квіт. 1838 р.)

Тарас Шевченко був найкращим українським письменником, що часто його порівнують до англійського письменика Шекспіра, італійського Данте, німецького Нетше, та інших письменіків світової слави. Значення Т. Шевченка в історії українського народу та його літератури тяжко окреслити стисло, бо він мав універсалний характер, що своєю творчістю виходив поза межі України в ширший світ, бо його твори видавались і видаються сьогодні на багатьох мовах світу.

Тарас Шевченко мав величезну популярність в українській літературі серед українського народу, тому український народ відзначив його іменами: Геній, Пророк, Батько Пробудитель і т.д. Мені здається, що Тарасову літературну творчість найкраще збагнув Іван Франко. Бо література Тараса Шевченка, на нього зробила великий вплив, а видно, з цього, що Іван Франко про Т. Шевченка в своїй статті „Присвята" писав так: „Він був сином мужика, і став володарем у царстві духа. Він був самоуком, і вказав нові, світлі і вільні шляхи професорам і книжним учням... Найкращий і найцінніший скарб дала доля йому лише по смерті — невмирущу славу і всерозквітаючу радість, яку в мілійонів людських сердець все наново збуджуватимуть його твори". І дійсно Т. Шевченко вийшов із глибини народних мас, на собі відчув тягар завдань перед українським народом. У цих несприятливих умовинах, в яких він жив того часу, він був геній щедро обдарований надприродою людини, розвинувся на всю свою широчінь слави в у своїм народі. Уже за молодих років Тарас Шевченко багато читав, писав вірші і тим самим став визначним Поетом — Мислителем, художником і громадськім діячем. Він здобув найвищу того часу осьвіту — закінчив Петербурську Академію малярства. Але мав рацію Іван Франко, називаючи автора „Кобзаря" „самоуком", бо академію малярства закінчило багато видатних майстрів образотворчого мистецтва, але Шевченко як людина, поет — мислитель стояв значно вище від своїх друзів з шкільної лавки, а навіть учителів. Він був дійсо самоуком, бо вчився сам, вчився з книжок, а особливо з найбільшої і найвелечнішої в світі книги — книги життя свого закріпаченого народу. У справжній, глибокій великій творчості Тарас Шевченко дав свому народові „Кобзар" ідеї якого прослали його на

Катерина: образ Тараса Шевченка

весь світ, народ по цілому світі вшановує Тараса Шевченка великими імпрезами. Тепер не знайдим ні одного українця, який не вшановував би пам'ять великого кобзаря.

Після вступу я хочу подати свій погляд на поему „КАТЕРИНА" в творах Тараса Шевченка.

Тарас Шевченко поему „КАТЕРИНА" присв'ятив своєму другові-російському письменникові В.А. Жуковському, 22 квітня 1838 році, ікий допоміг йому вийти з російської неволі. Поема „КАТЕРИНА" появилась у „Кобзарі" 1840 році і викликала, як свідчить сам Т. Шевченко, „Ентузіязм у українців" І в дійсності це було так, бо втім же році Г. Квітка писав, Шевченкові: „ А що Катерина, то так що Катерина! Гарно, Батечку, гарно! Більш не вмію сказати" у цих словах ми бачимо, як Г. Квітка захопився твором „Катерина". Також твором були захоплені М. Костомарів, О. Бодянський, О. Котляревський. Але тільки один П. Куліш, визнаючи велику мистецьку вартість поеми „Катерина", знаходив вній стилістичні й мовні дефекти.

Прод. ст. 7

Листи до Редакції

Не дайтеся вплутатись в московську брехню

Високоповажний Пане Редакторе!

Прочитавши листа пана Я. Шулякевича, я зрозумів, що він добре не прочитав мого листа.

Він каже, що я написав, що Маруся Бек зворушила 499 людей. Пан Шулякевич не знає різниці між словом може і напевно.

А тепер прочитайте заголовок пана Шулякевича. Я думаю, що вас, Пане Редакторе, ніхто не образив. Ви пишете, що готові навіть помістити листа Андропова, якби він написав. Ви, Пане Редакторе, від Андропова будьте ліпше здалека, бо з ним ні з правдою, ні з неправдою не виграєте, тому що він має до диспозиції велику пекельну машину.

Моя порада для вас, Пане Редакторе, не дайтеся вплутатись в московську брехню, бо я переконався на власному досвіді в російській проклятій системі.

Остаю з поважанням до вас,
Н. Шрам.

Думки авторів не завжди висловлюють думки Редакції. Приймаємо тільки оригінальні і підписані статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки, писені на машинці через лінію з маргінесом по обох боках, щоб могли справити рукопис; у відбитках ніяких посилок не приймаємо. Редакція застерігає собі право скорочувати статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки.

Папські відзначення в Ріджайні та Саск.

9-го січня ц.р., під час святочного обіду в парафіяльному домі церкви св. Василія Великого в Ріджайні, Всесвітл. о. Р. Лужний, адміністратор Саскатунської Єпархії, вручив п. д-рові Б. Казимирові папське відзначення „Про еклезія ет понтіфіче" за визначні заслуги для народу та Церкви. Перед врученням медалі о. адміністратор Р. Лужний сказав, що цю медалю-відзначення постарався для д-ра Б. Казимири покійний Владика Андрій і що д-р Казимир повинен був отримати її в часі XXI Єпархіяльного З'їзду Українців Католиків Саскачевану. — Шкода що це відзначення не прийшло вчасно. Дальше о. адміністратор сказав, що д-р Б. Казимир заслужив повністю це високе відзначення, бо понад тридцять років віддано і жертвенно працював в українських католицьких організаціях, чи то як генеральний секретар Централі Українців Католиків Канади, чи як редактор „Католицької Акції". Він автор понад 60 друкованих довших чи коротших праць з історії українців у Канаді, в основному в степових провінціях Канади. В 1981 році ієрархія УКЦеркви в Канаді назначила д-ра Б. Казимиру координатором Історії УКЦеркви в Канаді в зв'язку з 1000-річчям хрещення Руси-України. Крім праці в українських католицьких організаціях д-р Б. Казимир є дійсним членом НТШ та УВАН, членом Українського Богословського Товариства, Пласту та інших наукових та професійних товариств. Брав участь у міжнародніх конгресах (Бельгії, Іспанії і Канаді). Головна Пластова Булава відзначила д-ра Казимиру Орденом Вічного Вогню в сріблі в жовтні 1981-го року. Після вручення медалі присутні нагородили д-ра Казимиру щирими оплесками. Зі зворушенням д-р Казимира подякував о. адміністраторові Лужному за вручення того відзначення, а зокрема подякував покійному вже Владиці Андреєві за те, що оцінив його працю для Церкви та народу.

Господарем цього святкового обіду був Лоренц Малявський, предсідник парафіяльної управи.

Дев'ять днів пізніше, 18-го січня, в часі спільної Свят-Вечері катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні о. адміністратор Лужний вручив пані Анні Марії Баран папське відзначення з медалею „Про еклезія ет понтіфіче". Перед врученням відзначення пані Анні М. Баран о. адміністратор Р. Лужний коротко розповів про її віддану працю в українських католицьких організаціях — головно в організації Ліги Українських Католицьких Жінок, виконуючи свої обов'язки совісно, чи то як членка Відділу чи то в управі Відділу, Єпархіяльній Управі, чи в Крайовій Управі. Була першою редакторкою журналу ЛУКЖК „Наша Дорога", редакторкою „Сторінка Саскачевану", що виходили протягом шести років в *Українських Вістях*, дописувала до інших українських тижневиків. Як представниця від Крайової Управи ЛУКЖК до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), від 1959-го року була референткою народного мистецтва, а від 1975-го року — організаційною референткою.

На останньому Конгресі СФУЖО, що відбувся минулого року, була знова вибрана організаційною референткою. П. А. М. Баран, як організаційна референтка СФУЖО, з успіхом відвідала українські жіночі організації в країнах Полудневої Америки, Австралії та Нової Зеляндії. Крім організаційної праці пані А.М. Баран була довголітною учителькою садочка та рідної школи при катедрі св. Юрія в Саскатуні. Протягом двох каденцій була секретаркою Всеканадської Централі Українців Католиків, а також була 12 років секретаркою Централі Українців Католиків Саскатунської Єпархії. Пані А.М. Баран є авторкою *Історії Українських Католицьких Церков Саскачевану,* і зараз готує історію ЛУКЖК Саскачевану та співпрацює в приготовленні матеріялів до історії Української Католицької Церкви в Канаді. Крайова Управа ЛУКЖК вручила пані Баран на XIII-ому Конгресі Українців Католиків Канади грамоту „Довічного Почесного Членства" в організації ЛУКЖК. Крім цих двох відзначень пані Баран отримала від Президії КУК Шевченківську Медалю та медалю від міста Саскатуну з нагоди сторіччя Саскатуну.

Вручення медалі „Про еклезія ет понтіфіче" пані Баран присутні прийняли щирими оплесками, а тому що п-і Баран обходила цього дня свої народини, катедральний хор разом з присутніми заспівав її „Многії літа".

Зворушеним голосом п-і А.М. Баран подякувала в першу чергу покійному владиці Андреєві за це, що постарався для неї відзначення, а відтак о. адміністраторові Р. Лужному за вручення нагороди.

Т.Б-н

Бл.п. Романа Осташевського

Із приводу смерти нашого заслуженого, довголітнього члена управи, побратима по зброї, старшого десятника, магістра Богославських наук, бл.п. **Романа Осташевського,** що відійшов у вічність в суботу вранці, дня 26-го лютого 1983 р. на 58-му році життя, висловлюємо дружині, пані Лілеї, та родині покійного наші найщиріші співчуття.

За управу станиці братства Колишніх Вояків Першої Дивізії Української Національної Армії
Михайло Кучер, голова
Інж. Богдан Білан, секретар

Бл.п. Романа Осташевського

З приводу смерти нашого заслуженого довголітнього члена управи, культурно-освітнього референта, магістра Богославських наук, бл.п. **Романа Осташевського,** що ввійшов у вічність проживши 58 років, в суботу вранці, 26-го лютого 1983 р., висловлюємо дружині, пані Лілеї, та родині покійного наші найщиріші співчуття.

За управу філії Українського Національного Об'єднання
Інж. Богдан Білан, голова
Дмитро Петрів, секретар

Бл.п. Романа Осташевського

Ділимось з українською громадою сумною вісткою. В суботу вранці, 26-го лютого, упокоївся в Бозі магістер Богословських наук — **Роман Осташевський.**

Роман Осташевський був директором села Української Культурної Спадщини та довголітній активний діяч численних українських організацій та установ.

В особі Романа Осташевського українська громада втратила дуже заслуженого працівника в національних і культурних справах, а також прекрасну, добру і працьовиту людину.

Дружині пані Лілеї та родині покійного висловлюємо найщиріші співчуття.

За управу відділу КУК
Д-р Мелеттій Снігурович
Богдан Білак — секретар

Коротко

Сов'єтські ракети в Сірії

Ізраїльські військові джерела заявили в неділю, що Сов'єтський Союз встановив чотири батерії ракет САМ-5 в Сірії. Це перший раз, що ці проти-літакові ракети встановлені поза Европою. Ізраїльські джерела також заявили, що це загрожує і Ізраїлеві, і американським авіаносеям в середземному морі.

Ціна нафти може впасти до $20

Савді Арабія, та її союзники з Перської Затоки сказали членам організації країн, що експортують нафту (ОПЕК), що як вони не опустять ціни до чотирьох долярів за бочку, може вибухнути війна цін. Штати Затоки заявили, що вони готові знизити ціни на сім долярів за бочку, що могло би зчинити ще більші знижки цін. Представник Кувайту, Ясем ел Хорафі сказав, що ціни навіть могли би впасти до $20 долярів за бочку. Теперішня ціна ОПЕК-у є $34 за бочку.

Заозірний слідкує за цінами

Альберта буде уважно слідкувати за світовими цінами нафти і чекатиме, аж доки вони не устабілізуються, поки вирішить, чи теперішня умова з федеральним урядом щодо цін є відповідною. Коли Едмонтон та Оттава підписали договір 1981-го року, сподівалися, що світові ціни підуть в гору і тому погодилися обмежити канадську ціну до 75 процентів світової. Але тепер, коли світові ціни падают, урядовці нафтової промисловості домагаються вищої ціни. Заозірний каже, що світові ціни міняються майже щоденно і тому було б заскоро брати „стрімку" акцію.

Місто тратить на квитках

Місто Едмонтон втратило $800,000 на незаплачених квитках за невірне паркування. Із 400,000 квитків, які місто виписало, 78,000 були зігноровані і містові вдалося тільки не $13,000 викликати до суду людей. Якщо місто не видасть виклик до суду напротязі шісти місяців, тоді не зможе змусити їх заплатити кару.

$29 більйон дефіциту

Міністер Фінансів Марк Лялонд заявив, що дефіцит федерального уряду може бути вижчим ніж $29 більйонів долярів, на 1983-1984 р. В такім випадку, це би був найвищий річний дефіцит в історії Канади. Найвищий дотепер, був цьогорічний дефіцит на $20 більйонів.

В СССР підвищили ціни

Як повідомляють західні кореспонденти, від 1-го лютого 1983 року підвищено в Совєтському Союзі ціни на цілий ряд товарів масового вжитку. Підвищення цін було зроблено цього разу без повідомлення в совєтській пресі чи інших засобах масової інформації.

Дитячий куток

Малий Тарас чумакує

Антін ЛОТОЦЬКИЙ

(Уривок з оповідання про дитячі роки Тараса Шевченка)

Наклав батько на віз запашного сіна, взяв і мішок вівса для коней. І харчів узяв для себе і для сина. Він вибирається чумакувати, візьме і Тараса з собою.

Прощається батько з сім'єю, прощається і Тарас. Він тепер такий щасливий! Він їде в світ. Батько сів на воза, а біля нього Тарас. Батько перехристився, перехристився і Тарас. Ляснув батіг, і коні рушили.

Їдуть цілий день. Степ і степ. Вечоріє. Батько сказав:

— Тут, у Дідовій Балці заночуємо.

— А чому вона, ця балка, зветься Дідовою? — спитав Тарас.

— Чому вона зветься Дідова? — повторив за сином батько і зараз сказав:

— Як я був такий, як ти тепер, а може трохи старший, то я теж чумакував з моїм батьком, а твоїм дідом. І як ми тут ночували, дід розповів мені... Ось послухай!

„Давно, давно, ще мабуть, за гетьмана Хмеля, був на Січі славний козак, Гаврись Нечіпайло звався. Був він лицар над лицарі та ще й характерник. Характерник, Тарасе, то був такий козак, що його куля не чіпалася. І ось той козак Нечіпайло їхав раз ось туди, понад балку, та й співає собі. Аж тут із балки гульк татари, може яких дванадцять, та до нього. Але приступи до такого козарлюги! Як добув шаблюку з дорогою золотою ручкою, що її здобув у бою із якимсь турецьким башою! А шаблюка-дамасценка, гостра, як бритва. Тільки махне нею, а вже татарин додолу валиться, тільки вдарить нею, а вже татарська рука падає, як гілляка, відтята від деревини. Так він уже десять татар побив, а два останні просяться: „Не вбивай нас, ми тобі до смерти вірно служитимемо!"

От, він їх і пощадив та й бере їх і їде з ними в балку. А в балці з тридцять татарських коней, а на них усякого добра навантажено, що татари награбили в Україні. А до двох коней прив'язані хлопчик і дівчинка. Хлопчик коло шість років, а дівчинка може восьмилітня. Порозв'язував їх козак та й питає:

— А хто ви будете, діти?

— Я Маруся, а то мій братчик Павлусь, — відповіла дівчинка.

— А хто ваші батько-мати та й відкіля ви?

— Батько померли тому чотири роки, а маму вбили татари тепер.

— І як це сказала та й у плач, а за нею і Павлусь заридав.

— Не плачте, діти, не плачте, — заспокоює їх козак, а в самого сльози до очей тиснуться.

Аж потім дівчина ще доповіла: — Ми з Вільшаної.

— Боже — аж скрикнув козак. — Та ж то і я звідтіля! А знали ви родину Зозуль?

— То наші тато, Онисим Зозуля, — відповіла дівчина.

— Та ж то мій рідний брат! — вигукнув козак. — А ви мої племінники. Ну, діти, тепер я вже вас не залишу. Мені сподобалась ця балка. Тут побудую зимівник і житимемо разом.

І зараз велів татарам копати глину і будувати покищо землянку, щоб було де захиститися.

Потім забрав свого коня і п'ять татарських і разом з татарами та з дітьми поїхав на Січ. Тут лишив дітей на базарі перед Січчю у знайомого купця, а сам пішов до кошового сказати, що виходить із Січі та просить, щоб кошовий дозволив йому поселитися в балці на Запоріжжі. Кошовий погодився.

Прод. ст. 9

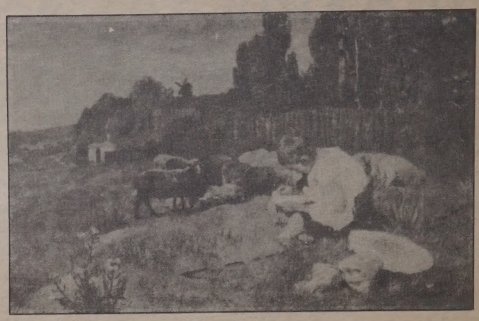

„Мені тринадцятий минало": образ Тараса Шевченка

Мені тринадцятий минало

Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було?
Мені так любо, любо стало.
Неначе в Бога...
Уже прокликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу... І не знаю,
Чого маленькому мені
Тойді так приязно молилось,
Чого так весело було?
Господнє небо і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло, не пекло!

Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось...
Запекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, дивлюся:
Село почорніло,
Боже небо голубеє
І те помарніло.
Поглянув я на ягнята —
Не мої ягнята!
Обернувся я на хати —
Нема в мене хати!
Не дав мені Бог нічого!...
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози!...А дівчина
При самій дорозі
Недалеко коло мене

Плоскінь вибирала
Та й почула, що я плачу,
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози
І поцілувала...

Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє... лани, гаї, сади!...
І ми, жартуючи, погнали
Чужі ягнята до води.

Бридня!... а й досі, як згадаю,
То серце плаче та болить,
Чому Господь не дав дожить
Малого віку у тім раю.
Умер би орючи на ниві,
Нічого б на світі не знав,
Не був би в світі юродивим,
Людей і (Бога) не прокляв!...

My Thirteenth Year Was Wearing on

My thirteenth year was wearing on -
Grazing the lambs, one day I was
Beyond the village. The sun shone
Perhaps? Or was it without cause?
Such joy, such joy, as at the throne
Of God I felt...
They'd called already for our food,
But I among the weeds, remained
Alone, and prayed to God. Indeed,
Why I, a small boy, wished to pray
So eagerly, I do not know,
Nor how my happiness was caused.
Around, the village and the Lord's
Sky, the lambs, it seemed, rejoiced,
The sun shone warm — yet did not scorch

Not long the sun shone fair and warm,
Not long my prayers I murmured,
The sun blazed fiery red above,
And set this heaven burning.
As if aroused from sleep, I looked:
The village had grown dark,
Even God's azure sky above —
That too was cheerless, stark.
I turned my eyes towards the lambs —
These lambs were not mine;
I looked yonder to the houses —
No home there I'd find.
God did not give me anything!
And tears started flowing...
Bitter tears... But a young girl,
Over by the roadside,
Only a few steps away,

Was plucking hemp, and she
Heard my sobs, came to my side
And spoke kind words to me,
Gently wiped away my tears,
And kissed me tenderly.

It seemed once more the sun shone bright,
As if the whole wide world were mine:
The fields, the spinneys, and the orchards...
And laughing, we began to drive
Those lambs, that were not ours, to water.

Idle dreams, indeed! But even
Now, when I recall, my heart
Aches, weeps: why, God, let me not pass
My little span in that dear heaven?
Ploughing the field I would have died,
Ignorant of it all, would not
Have lived on earth an outcast's life
Would not have cursed both men and (God)!

Катерина

Прод. із ст. 4

Коли підійти до поеми „КАТЕРИНА" з оцінкою особистого враження, то насамопеpед, у ній вражає легке просте оповідання, але глибокий зміст думки таго чуття, що поглиблюють траґіз поеми та глибоке пережевання дівчини. Тут про поему можна навести 10-ть характетних рис:

1. Дівчина КАТЕРИНА була гарна чорнобрива українка.

2. Покохала москаля, котрий обіцяв женитись, але коли повернувся з турецького походу, відїхав у Московію, а Катерину залишив.

3. Катерина стає покриткою і тим самим знеславлює родину.

4. Батьки за це вигнали її з дому, але Катерена тужить за домом, вишневим садком де приманювала москаля-коханця.

5. Катерина відїзджає у Московщину шукати синові тата.

6. Батько і мати журяться, що Катерина немає пари, журяться, хто догляни їх старих і „Хто посадить на їх могилі червону калину".

7. Катерина у дорозі рощаровується своїм життям і долею де говорить до сина: „Оддам тебе, мій голубе, а сама — загину".

8. Зустрічається з коханцем прилипає до нього, а він говорить: „Дура, атвяжися, Возьміть проч безумную", відрікається і від сина.

9. Катерина кінчає життя самогубством з вірою у Бога: „Прийми, Боже, мою душу, А ти — (стави з водою) моє тіло."

10. Виростає син-безбатченко, стає поводирем кобзаря (сліпця, що грає на кобзі, Пізнає батько сина і відвертається від нього: „А пан глянув — одвернувся... Пізнав припоганий, Пізнав тії карі очі, чорні бровенята, пізнав батько свого сина, та не хоче взяти."

В цій поемі підкреслюється два головних моменти. Тут Т. Шевченко показує аморальність жорстокого москаля: „любить жартуючи, жартуючи кине", і „возьміте проч безумную!". Моральні риси українки — „полюбила москаля, як знало серденько". Для неї кохання було — це саме життя, з в ньому ціль — родина, обов'язки перед нею, життя в Бозі, в народній творчости та традиціях. А в москаля життя це лише кохання і насолода тіла, без моральні етики.

Тому Тарас Шевченко в своїй поеми повчає дівчат:

„Кохайтеач, чорнобриві!
Та не з москалями,
Бо москалі — чужі люди,
Роблять лихо з вами."

В наслідок такого кохання сталося „лихо" дівчині Катерині. Залишається син безбатьченко поводир кобзаря. По заповіту матері, він покутує її гріх — лишається сиротою, а в майбутному стане местником за знущанне москаля в над матер'ю і борцем за родинні і національно-народні ідеали, що топталися і руйновалися москалями.

Під впливом цієї поеми читач в напруженім співчутті стає на стороні Катерини, не дивлячись на те, що вона переступила моральний закон і тим зруйновала родину, полюбила чужинця і стала покриткою. Тут говориться не про буденне життя, але про щось вище і глибши, що випливає із джерела вічної правди. Син Катерини, Івась блукає безбатьченком. Івасів батько (москаль — чужинець) відрікся від сина, батьки відреклися від своєї доньки-Катерини, родине життя зруйноване, цей гріх матері покутує її син-безбатьченко бо лишився повним сиротою. Вища родина правда на деякий час зникла, ідеали родинні і національні знищені, і зло перебрало верх і трюмфує далі. А той, хто зруйнував це щасливо все живе під Києвом на українській землі, панує і має родину... а син його й Катрусі блукає по Україні, не може знайти притулку на своїй землі, бо над нею панують і бенкетують чужинці москалі. Тому все своє життя Тарас Шевченко віддавав для свого народу, він був і залишився полум'ям патріотом своєї Батьківщини — України, борцем за її визволення від московського імперіалистичного шовинізму, тому вчив молодь перестерігав, зокрема дівчат:

„Бач, на що здалися карі оченята:
Щоб під чужим тином сльози виливать!
Ото ж то дивіться та кайтись, дівчата,
Щоб не доволося москаля шукать,
Щоб не довелося, як Катря шукає...
Тоді не питайте, за що люде лають,
За що не пускають в хату ночувать."

Наш поет Ґеній збуджував цим, не тільки соціяльну форму життя, але пробуджував національну самосвідомість українського народу та дбав про нього національно — кровну чистоту, що ми відчуваємо в поемі „Катерина" в таких словах:

„Отаке-то лихо, бачите, дівчата!
Жартуючи, кинув Катрусю москаль.
Недоля не бачить, з ким їй жартовати,
А люде хоч бачать, та людям не жаль,
„Нехай", кажуть, „гине ледача дитина,
Коли не зуміла себе шанувать!"
Шануйтеся ж, любі, в недобру годину
Щоб не довелося москаля шукать!"

Ми українці називаємо Т. Шевченка Батьком і народним поетом не тому, що він писав у народному стилі свої поеми (у такому стилі була написана тільки частина його творів), а тому, що всі його думки, вся його любов була присв'ячені народові, його боротьбі, за кращу долю українського народу. Відчувається в його творах велика гуманність, а зокрема в поемі „Катерина", де дівчина Катерина відчуває біль свого серця за сином — Івасем у також словах:

„Ходім, сину, смеркається...
Коли пустять у хату:
А не пустять, то й на дворі
Будем ночувати.
Під хатою заночуєм,
Сину мій Іване!
Де ж ти будеш ночувати,
Як мене не стане?...
Бідна моя головонько,
Що мені робити?"

Тараса Шевченка визнали українським національним пророком за його працю для свого народу. „Пророк" це є біблійний термін, що означає людину великого таланту з здоровим непохитнім духом, людину вірну і віддану народові, що веде серед нього на найвищому щаблі велику працю. Пророк любить свій народ,. І він появляється серед нього в найбільш критичний час. Так, як появився біблійній Мойсей для Ізраїля, щоб вивести його з єгиптської неволі, або Вашингтон для амереканського народу. Таким мужом для українського народу був Тарас Шевченко, він був людиною, яка бачила своє місце і покликання серед свого народу, був вірний свому покликанню та обов'зкові перед своїм народом, тому Т. Шевченко віддав йому все своє особисте, свідоме і творче життя.

Найбільше радисним днем в житті Т. Шевченка — було звільнення його з кріпацтва, в якім він перебув більшу половину свого життя. У цьому звільненні була велика заслуга поета Жуковського, за що Т. Шевченко віддячився йому посв'ятивши поему „Катерина". Поет Василь Жуковський був російського походження, син „офіцера" Буніна і незаконної жінки полоненої туркині — покритки.

Т. Шевченко своєю поемою підкреслив анологічний момент і в житті Жуковського і трагедію його матері подібну до життя дівчини — українки Катерини, і його національного походження. Шевченко своєю поемою „Катерина" розкрив національну трагодію Українського Народу, заподіяну росіянами того часу і яку чинять сьогодні, над українськими родинами. Крім того, Шевченко малював московському поетові жуковському прикрасний образ української дівчини Катерини, потрясаючу картину її смерти-САМОГУБСТВА і безсердечність москаля-чужинця, що допровадив дивину до такого стану.

Т. Шевченко в образі „Катерина" малював В. Жуковському символічний образ України та її національного становища в тих тяжких обставинах.

Одначе Т. Шевченко вірив у воскресіння України і тому защіплював дух тої віри серед українського народу, щоб він жив і розвивася, у своїй пророчій екстазі словами:

„Не смійтися, чужі люди!
Церква — домовина Богданова у Суботові
Розвалиться, а з під неї
Встане Україна
І розвіє тьому неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти!"

Тарас Шевченко ціле своє життя служив інтересам українського народу, що похоронив свого БАТЬКА - ТАРАСА, згідно його „Заповіту", над „Дніпром" 10 березня 1861 року і висипав високу могилу, що стала символом і священним місцем цілої української нації, де і сьогодні Тарасову МОГИЛУ над ДНІПРОМ відвідують туристи цілого світу. А пам'ятники Т. Шевченка стоять у багатьох країнах світу на видних місцях побіч мужів світової слави.

Real Estate Guide

Агент, що говорить по-українському

Я говорю по-польському і по-українському. Порадьтеся зі мною в справах нерухомого майна, або позвоніть до Стен Пійбяк на число телеф.: 885-4794.

Alex Taylor Realty Ltd.
342-6600 or 885-5660
RED DEER

CLEAR TITLE

3 b.r. bung. oak floors, new almond appliances and custom drapes incl. lovely fam. rm. with f/p in basement. Htd. gar., fenced, landscaped. Offers 455-1319

For Rent

Northside — 1, 2 & 3 Bdrm suites. Broadloomed. Intercome. $200 Damage D. Also Furnished Bach. Pads. 424-6082, 464-9321, 454-3740, 489-5645.

RE/MAX
real estate (edmonton) ltd.
michael drapaka
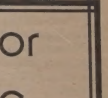
s.e. branch
9111 - 39 ave.
edmonton, alberta t6e 5y2
bus. 462-3090 (24 hrs.)
res. 469-0542

Buying or selling a house?

The Ukrainian News can offer you a large market in Edmonton and surrounding areas at very reasonable rates. Why not consider us in your promotion plans. Please call 429-2363 and ask for Maria or Marco.

Літературний куток

Богдан Лепкий

Казка мойого життя — Бережани

XXI

Делеґації, що пішла просити дозволу сказав, що дозволити не може та що треба внести подання аж до Ради Шкільної у Львові. Може гадав, що на тім наш задум і скінчиться. Але ми не зразилися, написали подання, підписали комітет і в кілька тижнів пізніше дістали дозвіл. Радість була велика.

Вже не пригадую собі добре, чи в першім, чи щолиш у другім концерті брав я, як у нас казали, дуже живу участь. Ходив на наради, співав у хорі, нарисував портрет Шевченка і деклямував: „Думи мої, думи мої, лихо мені з вами".

Портрет вимагає окремого пояснення.

Наші товариші, поляки, мали дуже гарне погруддя Міцкевича. Воно стояло в канцелярії директора. На концерт у честь найбільшого польського поета, уставляли його на естраді в лівім ріжку залі, між лаврами, пальмами та дубовими гілками.

Такого Шевченкового погруддя в нас не було. Був ґіпсовий відлив, але маленький з великими вусами та високою шапкою. І взагалі ніякого більшого портрету Шевченка в Бережанах не можна було дістати. Що тут робити?

І тоді взяв я світлину з погруддя нашого поета, вирізбленого Барончом, побільшив її до розмірів нормальної людини, дав чорне тло, а коли ми цей рисунок уставили глибоко між пальмами й цвітами, вийшла ілюзія справжньої різьби.

До самої програми комітет поставився дуже поважно. Написав аж до Лисенка і цей прислав свою кантату: „Бють пороги" з фортепіяновим супроводам. Хто цей фортепіяновий супровід розробив для нашої студентської орхестри, не тямлю. Зі Львова прислали нам „Завіщання" Вербицького. І до нього хтось опрацював супровід на орхестру. Оба ці, нині загально відомі твори, мали перший раз залунати в Бережанах. Комітет хотів, щоби ці новини нашої музики випали якнайкраще. Скільки співаноК хору відбулося, скільки розмов і суперечок, як поодинокі місця слід виводити й кому яке сольо доручити, того навіть казати не потреба. Орхестра вправляла й підготовлювалася окремо. Врешті і хор і орхестра були готові. Тільки звести їх до купи і кінець. Ага! Звести, але як? Цеж не фахові музики, лише — дилетанти. А композиції, особливо „Бють пороги", були таки дуже трудні. Та всеж таки, дякуючи знанню за завзяттю диригента й пильності та послухові співаків, якось воно „пішло". З іншими піснями та деклямаціями справа була куди лекша.

Врешті вибрано день концерту, гень по роковинах Шевченка, коло Великодних Свят. В навечеря вбирали залю. Одна клаєса їхала до ліса за сосниною на вінки, друга ходила по місті за диванами й килимами, що ними оббивали стіни й стелю над естрадою. Ще поза північ світилося в ґімназії і на цілий ринок лунав стукіт молотків, що ними прибивали килими. Найбільшого дивана, того з директорської канцелярії ніраз не жалували. Він був найвагітніший і в нього вбивали найгрубші цвяхи. З іншими поводилися відповідно до хати, з якої їх позичено. „Уважно, уважно, бо це килим від Славці!" — кликав один. А другий відповідав: „Дивись як дбає! Гадаєш Славця дістане його в посагу?" Хлопці, хоч які втомлені, не тратили гумору. На те вони й хлопці, на те молоді, а молодости нічим не заступиш. Врешті зелений довгий вуж із смеречини поповз попід стелю, вінки повисли на пустих стінах, килими прибиті, портрет поета стоїть між пальмами і вдає різьблене з мармуру погруддя. „Гарно!" — хвалять комітетові.

„А тепер відчиніть вікна і заметіть підлогу!" — кликав той, що всім порядкував. Хлопці кидаються з мітлами до роботи. Копіт, що дихати трудно. „Та що ви робите? Перше треба покропити дошки, не знаєте?" Ледве добилися до води в сінях у терціяна і позамітали салю.

„Та — ак!" — хвалить голова комітету. „Можете йти спати, тільки не робіть криків по вулицях, бо ви вбирали залю на концерт Шевченка, розумієте мене?"

„Розуміємо", відповідають і біжать во свояси.

А на другий день концерт.

У фотелях і кріслах сидять директор, професори й запрошені гості з міста. Молодь заповнює салю. Стоять густо-густо, що казав би ти й голки нема де пхнути. Навіть на шафи повилазили деякі і на вікна. А взалі тільки одні двері. Коли б так вогонь — Боже Ти наш, що тоді було би? Та пощо таке казати? Концерт проходить гарно. Таких оплесків, такого грімкого „слава" ви не почуєте на ніякому концерті. Вони вам до ниі в ухах лунають.

Де я не промовляв і не деклямував на Шевченковских святах — і в Кракові і у Львові і у Відні та в Берліні, і в Ґусятині та в Борщеві, але ніде й ніколи не був такий схвильований і зворушений до глибини душі, як тоді, коли в Бережанах на ґімназійному концерті в честь Шевченка виголошував його „Думи мої". І ніколи цей безсмертний твір не здавався мені таким гарним як тоді.

НА ВЕЛИКДЕНЬ ДО ДОМУ

Ще сніг зі Сторожиськ не сплив, ще Лисоня під білою габою лежала, ще навіть не всі птахи з теплих країв прилетіли, а вже ми спокою зі святами не мали. Хотілося, щоб були вони теплі та ясні, а щоби прийшли якнайскоріше.

А тут, як на злість, час черепахою лізе.

Аж ось у п'ятницю перед цвітною неділею почалися екзорти, в понеділок по полудні сповідь, у вівторок Причастя, а по Нім, — навіть не кажіть, що буде по Нім, — радість, яка лишень раз у рік буває, радість для всіх, а для поповичів та для селянських синів, що в хаті від Різдва не були, тимбільша.

Щоб лиш Золота Липа не розгулялася дуже, щоб можна було якось переїхати тую милю „приватної" дороги, від мурованки до Поручина, бо якщо весняна повінь забере мости, то пиши пропало!

Такі думки затемнювали перші ясні весняні дні і зливалися з настроями страсних проповідей, що їх нам читав наш катехит. Аж ось і понеділок — сповідь. Вже картки з гріхами понаписувані. Ще лиш треба їх кілька разів перечитати, бо в старій бережанській церкві з її вузькими вікнами та з шибками оправленими в олово, темнаво, а отець шамбелян не любить, щоб гріхи пиняво відчитувати, та ще, не дай Боже, похибки читаючи робити. Накричить і більшу покуту завдасть. На щастя не один він сповідає. У всіх сповідальницях сидять священики, бережанські і з сусідніх сіл, з Лісник, Жукова і Потутор. Є перед ким виявити гріхи, є від кого розгрішення дістати. Але за те треба дуже вважати, щоб по сповіді не грішити, і щоб завтра до поправки не йти. Через тії поправки може Причастя припізнитися, а з Ним і від'їзд до дому.

І хлопці старалися не грішити. Мовчки лягали спати, а як котрий і забалакав, то хіба про завтрішню їзду до хати.

Вставали скоріше, ніж звичайно, бо треба було зібратися до дороги. Зібравшися, не йшли, а бігли до церкви. А там уже перед порогом стояв отець шамбелян. Не дай Боже, щоби хто на Службу Божу спізнився! Зараз пригадав такому наші національні гріхи: „забув" „не знав", „спізнився" і „помилився". Тільки чотири, але як ми покутуємо за них!

Священики відправили „тиху" Службу Божу й ученики від першої до восьмої кляси кликали здовж цілої церкви, від царських врат аж до входових дверей. Причащав сам отець шамбелян. (Кожного по імені назвав і ніколи не помилився).

По Службі Божій виходили ми з церкви на ринок, а з ринку розходилися прискореним кроком по станціях. До дідової хати, на Оліимп, було таки доволі високо. Задиханий і потом облитий, біг я до брами. На скруті ставав і приглядався до слідів від коліс.

— Є, є! — скрикував радісно, побачивши свіжий слід нашого залізного воза. Оп'янілий з утіхи, вискакував на порожний віз, пробував, чи добре буде сидіти, а тоді хотів ще йти до стайні, щоб привитатися з кіньми і з Кирилом. Але тітка стояла вже на порозі й не пускала.

„Куди? куди, паничу? Перше треба випити снідання. Коні не втечуть, а кава вистигне!"

— Я тільки зазирну до стайні і зараз приходжу.

—Жадного „зазирну", ходи мені зараз, а то відішлю Кирила з кіньми і поїдеш з ложкою за піч. Автім — Кирила й так нема у стайні.

— А де ж він? — скрикував я тривожно.

— Пішов до міста. Таку, о! довгу „конотатку" привіз, — не зараз і вернеться.

— А як вернеться пізно?

— То переночуєте, бо під вечір я тебе не пущу. Знаєш яка до Поручина дорога, — страшила мене тітка.

Пив я це снідання, як за кару й навіть хрупкі булочки з пекарні Мерля мені не смакували. Але все ж таки випив якось тую каву, вхопив кілька шматочків цукру й побіг до стайні.

Коні, як почули мене, повідвертали голови від жолоба і гнідий заіржав весело. За те й дістав цукру, а карий не дістав, бо „викидав його з писка". „А що там у Поручині чувати? Чи всі здорові? Чи дістаєте ще овес три рази на добу і чи сіно ще є? А з худоби, чи що прибуло?" Питанням не було кінця. Коні форкали радісно, і притакували головами. „Бідні коники, бідні!" — поплескував я їх по шиях і жалував, що такі заболочені прийшли. „Добре, що вам Кирило хоч боки та шиї скрутлями витер і дергами вас понакривав. Але де він є, чому не приходить цей Кирило? Справді, чому він не приходить?!"

І я притьмом біг на фіртку.

На фіртці очі свої видивлював, а Кирила побачити не міг. Так простовя, поки мене не закликали на вчасний обід.

— Видно тобі нудно в діда і внас, коли ти так спішишся до дому, — дорікала мені тітка. Я не знав, що відповісти. Хвилину мовчав, задивлений у тарілку, а тоді виправдувався, що в діда і в тіток мені дуже добре, але я хочу трохи поїхати до хати, бо вже давно там не був.

Обід складався тільки з двох страв і то пісних, на олію, але мені здавалося, що він триває так довго, як на празник, або на ім'янини. Терпцю не ставало, поки не прийшов Кирило, двигаючи повну кобелю всякого добра.

— Кирило! Борзо, борзо, бо дуже спізнимось! Ще нам скажуть тут ночувати!

— Борзьо, борзьо! — покрилявся мені Кирило. — А хто пообідає за мене?

Дали Кирилові обід, та заки він його з'їв, заки напоїв і запряг коні, минуло полудне. Я за той час попращався з усіми, одягнувся і витарабанився на віз.

Мистецький куток

До 24-го квітня

У Вінніпегу виставка Ковальської

В ґалерії Осередку української культури і освіти у Вінніпезі, відбудеться відкриття виставки „РОЗМЕРІ КОВАЛЬСЬКА: МАЛЮНКИ І РИСУНКИ, 1977 - 1983", в п'ятницю, 4-го березня, 1983, о 8:00 годині ввечора. Виставку відкриє Ґері Єссар, Куратор-помічник у Вінніпеґській мистецькій ґалерії.

Розмері Ковальська народилася в Сейнт Джеймс, Манітобі. Від 1966 року бере активну участь у збірних виставках. У 1975 р. Р. Ковальська осягнула ступінь Б.Ф.А. (гонорс) з Школи Мистецтва при Манітобському Університеті, і від того часу вже мала шість самостійних виставок. Вона одержала кілька нагород і дотацій від Канадської ради та Манітобської ради мистецтва. Р. Ковальської твори зберігаються у численних приватних та публічних колекціях та в Банку мистецьких творів Канадської ради.

На цю виставку вибрано 44 твори, які показують мистецький розвиток Р. Ковальської від 1977 року в малюванні краєвидів, де архітектурні елементи стають основною темою картин, як у серії „ЧАРЛЗВУД" і „ІТАЛІЯ І" з 1983 р.

Ця виставка була організована заходами ґалерії Осередку з частинною фінансовою допомогою Манітобської мистецької ради. Виставка буде тривати до 24-го квітня, 1983 р. Години відвідування: вівторок — суботи 10 - 4, неділя 2 - 5. 184 Александер вул. схід, Вінніпеґ, Манітоба.

Прийняття ЛУКЖК

У неділю 20 березня 1983 р. відбудеться чайне прийняття Відділу ЛУКЖК „Добра Воля" при катедральному храмі св. Йосафата від год. І — 4 по полудні у новому приміщенні Дому Старших Громадян при 9637 - 108 Аве.

Запрошують усе членство Відділу, Всч. оо. душпастирів, Преп. сестер, усіх парафіян та гостей з парафій Едмонтону й околиці.

Допобачення 20 березня!

З належною пошаною
і подякою,
Ляриса Вацке, прес. референтка

Малий

Прод. із ст. 6

Тоді козак Нечіпайло вернувся на січовий базар до дітей. Накупив усякої всячини, що потрібна в господарстві, купив козацьку мажу та вернувся в балку.

І незабаром стала в балці гарна загорода. Там зажив козак дітьми. А два татари служили в них. Вони небабаром і похристилися. Павлусь і Маруся зростали там, а козак Нечіпайло виховував їх. Як Павлусь виріс, то пішов на Січ козакувати, а Маруся одружилася з козаком. Він жив у їх зимівнику та господарював разом з Марусиним дядьком. До хутора часто навідувалися проїжджі козаки й чумаки. Козаки називали Нечіпайла дідом, а балку — Дідовою Балкою. От, ця назва і досі залишилася," — сказав Тарасів батько.

Тарас слухав уважно батькового оповідання. Тут вони і заночували.

Спомин про це чумакування лишився Тарасові в тямці, як наймиліші хвилини з дитячих років.

Веселка

Bilingual week designated

The week of March 14-19 has been designated as bilingual education week in Edmonton by a multilingual group of parents.

Participating groups include Ukrainian, French, German, Hebrew and Chinese.

The aim of the week will be to promote bilingual education and explain more about it.

Neither of the school boards is involved in this venture. The item was taken off the agenda at the public board and bilingual week was voted down 6-1 at the Catholic board last week.

Dissenting in the vote was trustee Bill Green.

Едмонтонський календар

Загальні річні збори Комітету Українців Канади, Відділ Едмонтон, відбудуться у середу, 23. березня, о год. 7. вечером в салі Дому Українського Національного Обєднання, 10629-98. вулиця, Едмонтон.

Шевченківська Лекція відбудеться у вівторок, 8. березня, о год. 8. вечером в салі будинку Альбертського Університету Освіта-Північ. Тема — Голод в Україні 1933; доповідач — проф. Джеймс Мейс.

Оголошення в Едмонтонськім календарі даємо задурно не-прибутковим організаціям і на імпрези де не збирається вступу.

Astro Travel Service

10856 - 97 Street
Edmonton, Alberta T5H 2M5 Tel: (403) 423-2351

OFFERS
BETTER ITINERARIES — LOWER PRICES
FOR

UKRAINE — 1983

HELLO UKRAINE — 17 DAYS Kiev 2, Lviv 5, Ternopil 5, Kiev 2, plus Paris 1.
Departures: May 27, September 02 — cost - $1,875.00
Departures: July 01, August 05 — cost - $2,078.00

UKRAINE WELCOMES YOU — 22 DAYS Kiev 2, Lviv 4, Ternopil 4, Chernivtsi 3, Odessa 4, Kiev 3.
Departures: May 23, September 01 — cost - $2,149.00
Departures: July 15, August 04 — cost - $2,328.00

LVIV — TERNOPIL — KIEV (17 or 18 DAYS)

May 9 "Baydak"	Moscow 1, Kiev 5, Ternopil 4, Lviv 5, Moscow 2	$1,979.00
May 11 "Ruta I"	Moscow 1, Lviv 5, Ternopil 5, Kiev 5, Moscow 1	$1,979.00
July 6 "Kashtan I"	Moscow 1, Lviv 5, Ternopil 5, Kiev 5	$2,196.00
Aug 10 "Ruta II"	Moscow 1, Lviv 5, Ternopil 5, Kiev 4, Moscow 1	$2,303.00
Sept 28 "Kashtan II"	Moscow 1, Lviv 5, Ternopil 5, Kiev 5	$1,979.00

KIEV — LVIV — 12 DAYS

May 2 "Vesna"	Budapest 2, Lviv 5, Kiev 4	$1,839.00
Sept 17 "Mini-Tour"	Kiev 3, Lviv 5, Budapest 3	$1,839.00

VISIT THE BLACK SEA — 22 DAYS

June 26 "Hopak" Budapest 2, Uzhorod 2, Lviv 5, Odessa 3, Yalta 3, Zaporizhia 2, Kiev 5 — $2,605.00

SOMETHING SPECIAL — 17 DAYS

May 27 "Marichka" Leningrad 1, Lviv 5, "Option City" 4, Kiev 5, Leningrad 2 — $2,159.00
Note: "Option Cities" — Chernivtsi, Rovno or Lutsk for combination of 4 days.

The cost includes — The cost of land package as described, includes the following: all transportation by air, train, bus or boat within the USSR, first class hotels with private bath, 3 meals daily, 2 sightseeing excursions each day except day of travel, transfers, porterage of 2 pieces of luggage, services of English speaking Intourist guide, plus visa processing, and air taxes.

PRICES ARE SUBJECT TO CHANGE WITHOUT NOTICE!

Michael Oshvalda **Mitchell Wujcik**
DIRECTORS

СВ. ЄВАНГЕЛІЄ

Третя неділя св. Посту
***(Хресто-поклінна)*(Марко 8, 34-9, 1)**

І прикликавши народ разом із учнями, [Ісус] сказав їм: „Коли хто хоче йти за мною, хай зречеться себе самого, візьме на себе хрест свій та йде слідом за мною. Бо хто хоче спасти свою душу, той її погубить; а хто погубить свою душу мене ради та євангелія, той її спасе. Яка бо користь людині здобути світ увесь і занапастити свою душу? Що бо людина може дати взамін за власну душу? Хто, отже, буде соромитися мене й моїх слів перед цим родом перелюбним та грішним, того буде соромитися син чоловічий, коли прийде у славі Отця свого зі святими ангелами".

І сказав їм: „Істинно кажу вам: є деякі з отут присутніх, що не зазнають смерти, аж поки не вздріють царства Божого, що прийде у могучості".

Юліянський календар:
6-го березня 1983 року.
Неділя про Блудного сина.
Голос 6, Утр. Євангеліє 6-те.
Сл. Божа: Євангеліє від Луки 15, 11-32.

3rd Sunday of Lent

(Mark 8:34; 9:1)

Then Jesus called the crowd and his disciples to him. "If anyone wants to come with me," he told them, "he must forget himself, carry his cross, and follow me. For the man who wants to save his own life for me and for the gospel will save it. Does a man gain anything if he wins the whole world but loses his life? Of course not! There is nothing a man can give to regain his life. If, then, a man is ashamed of me and my teaching in this godless and wicked day, then the Son of Man will be ashamed of him when he comes in the glory of his Father with the holy angels."

And he went on to say: "Remember this! There are some here who will not die until they have seen the Kingdom of God come with power."

Григоріянський календар:
6-го березня 1983 року.
Неділя 3-та Посту. Голос 7, Єв. Утр 7 Сл. Божа, Євангеліє Марка 8, 34-39. Поклін св. Хресту.

„Коли, Господи?"

„Ходи за мною" — кличе Ісус тих, яких хоче мати своїми учнями. Ми вже роздумували і питалися: „Чому, Господи?"; чому я повинен йти за Тобою?" У відповідь ми дійшли до переконання, що Ісус є найкращим, найбезпечнішим і одиноким провідником, якого я можу дістати. Також питались ми: „Куди, Господи? Куди Ти поведеш мене?" Я боявся, що Ісус поведе мене в такі місця і в такі життєві ситуації, в яких я не хотів би бути чи знайтися. Та по роздумі я побачив, що ціль, до якої веде мене Ісус-це найкраща ціль, яку я можу собі бажати-це моє вічне щастя. Хоч дорога, якою Він поводе мене, може бути тяжка, але ціль, до якої мене веде є одиноко дорога для мене; впрочім Ісус йшов тими самими дорогами, якими мене веде; Він знає всі небезпеки, всі прикрості дороги. Важні це були питання, але не одинокі. Я ще маю декілька: Нині питаюся Ісуса: „Коли маю почати?"

Причина, чому ставлю таке питання, є та, що заки піду за Христом, я маю деякі справи полагодити, доконати, які я собі заплянував, а ще не виконав. Ось приміром я маю в пляні подорожувати, побачити світ — а коли я піду за Ісусом, може, не зможу виконати моїх плянів. Може би так ще почекати кілька років, а тоді я вже піду? Також я маю намір одружитися. Я хочу радіти подружим життям; дай мені, Ісусе, час, заки піду за Тобою. Як діти підростуть, ми обоє постаріємося, тоді вже я піду за Тобою.

Тай моє заняття. Я вже менше більше почав вязати кінці разом, тепер лиш продовжати і все буде гаразд. Не хочу лишати все і йти за Тобою так, як зробили Твої перші апостоли. Може би Ти, Ісусе, почекав кілька років, а може й кільканадцять? Піду за Тобою, але тоді, коли це мені буде вигідно! Тепер в мене багато такого, що я хочу вперід зробити!

Оті думки, це думки, які мучать мене часто. Чую Твій заклик, але щоденні турботи здержують мене. Кільки разів відчую в душі, що Бог хоче, щоб я зробив щось, завжди відчуваю в душі: Ще не тепер! Дещо пізніше. Може завтра, чому нині?" Я знаю це підшепти диявола. То він „дораджує" відкладати робити добро, але радить робити зло не завтра, а нині!!

Подумаймо, що було б, якби перші апостоли були сказали Христові так, як ось я собі подумав. Якби Петро, Андрей і інші були сказали: „Ще не тепер, пізніше! Ми тепер направляємо наші сіти, вже лиш кілька метрів і буде кінець, тоді підемо! А може ще раз поїдемо на море ловити, а тоді підемо! Або: тепер дуже добра погода на повлю риб, почекай, Ісусе! Але вони такого не сказали і так не зробили: покинули все і пішли за Ним. Може декому з нас виглядає дивним, як Петро, Андрей й інші могли так кинути свої заняття і йти за Христом. Ще з рибаками, пів біди, але з Матеєм? Він навіть не сказав: почекай, аж замкну книги приходів і передам комусь моє заняття! Для них поклик Христа є на першому місці. Для Матея й інших було відтепер інше заняття: заняття ширення Божого царства на землі, „ловля душ для Христа"!

Якщо не переконує нас поступування апостолів і бажання Христа, щоб йти за Ним тоді, коли Він кличе, послухаймо відповіді Ісуса, яку Він дав чоловікові, що рішив йти за ним, але просив дещо часу, щоб похоронити рідного батька. Ісус сказав йому: „Залиши мертвим ховати своїх мертвих... Ти ж іди, проповідуй Царство Боже" (Лука 9,60) „Інший сказав: „Я піду за тобою, Господи, але перше дозволь мені з домашніми моїми попращатися" Ісус сказав до нього: „Ніхто, що поклав руку на плуг і озирається назад, не здатний до Царства Божого" (Лука 9,61). Може думаєш, що Ісус не мав милосердя' ані до померлого батька, ані до рідні того, що хотів йти за Ним?! О ні! Ісус хоче підчеркнути, що Царство Боже має стояти на першому місці і Його поклик йти за Ним має бути на першому місці.

Ми нераз трактуємо Царство

Прод. ст. 11

Повідомлення о. М. Дядьо

Повідомлюю, що від початку грудня 1982 року я перестав працювати як спів-редактор „Українських Вістей". Ще працюю як доприсуваю до релігійної частини тижневика. Тому я не маю жодного впливу на зовнішний вигляд тижневика ані на його зміст чи на його мову. Рівночасно прошу не слати на моє ім'я пожертв на церкву в Люрді (Франція) чи на інші пожертви для Української Католицької Церкви на адресу „УВістей", бо я не маю можности давати про пожертви повідомлень в тижневику.

Всякі запити, інформації, гратуляції й інше прошу слати до Редакції чи Управи „Українських Вістей",

З християнським привітом
о. Микола Дядьо

БОГОСЛУЖЕННЯ НА БЕРЕЗЕНЬ 1983

о. Іван Макух

6-го СТ. ПАВЛЬ 9:00 рано
МИРНАМ 11:00
13-го ФІДЕЛІТІ 9:00
ЛЛОЙДМІНСТЕР 11:30
20-го МИРНАМ 9:30
ПЛЕЙН ЛЕЙК 11:30
25-го МИРНАМ 10:00
27-го БОНИВІЛ 9:00
ГЛЕНДОН 11:00
МИРНАМ 7:30 веч.

о. Ол. Захаріясевич

6-го ГОДДЕН год. 8:30 чит.св. Л.
Дейзленд год. 10 Вел. сповідь і 10:30 спів. св. Літ.
12-го КОПЕРНИК год. 10 рано Вел. Сповідь і чит св. Літ.
13-го ГОЛДЕН год. 8:30 чит. св. Літ. Коперник год. 10:00 Вел. сповідь і 10:30 спів. св. Літ.
20-го ГОЛДЕН год. 8:30 чит св. Літ. Голден-фарми год. 10:30 спів. св. Л.
26-го (Субота) ГОЛДЕН год 4-5 Вел. Сповідь
ГОЛДЕН квітна неділя 10 год. Вел. Вповідь — свячення лози і 10:30 спів. св. Літ.
31-го КОПЕРНИК год. 7:30 вечером — читання 12 страсних Євангелій.
Квітень 1983

о. Роман Стародуб

6 ЛЕВОЙ 10:30 (сповідь)
13 МЕНВІЛ 10:30
20 Іннісфрі місто 10:30 (сповідь)
27 Іннісфрі II ренч 10:30

о. Б. Снігурович.
5-ого **Менлі** год. 11:00 перед пол. (субота)
13-ого **Карвел** 1:00 по пол.
20-ого **Черілл** 2:00 по пол.

о. І. Черкавський

6. Дервент 10:30
13. Дервент 8:30
Елк Пойнт 10:30
20. Дервент 8:30
Нортерн Велі 10:30
27. Дервент 8:30
Верміліон 10:30

о. М. МАРТИНКІВ

Нед. 6.III.83 **КЕМРОЗ** 10:30
Чет. 10.III.83 **РАВНД ГЛ**
Духовна Віднова,
Початок 7:00 вечером
Пят. 11.III.83 **РАВНД ГЛ**
Духовна Віднова,
10:00 рано і 7:00 вечером
Суб. 12.III.83 **РАВНД ГЛ**
Духовна віднова,
10:00 рано і 7:00 вечером
Нед. 13.III.83 **РАВНД ГЛ**
10:30 Б. Літургія і закінчення Дух. Віднови. Під пров. В-Препод. о. Маркова Ч.С.В.В.
Нед. 20.III.83 **КЕМРОЗ** 10:30
Нед. 27.III.83 **КЕМРОЗ** 8:45
РАВНД ГЛ 11:00

МОЛИТВА ЗА ПРОСЛАВУ СЛУГИ БОЖОГО ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

1865-1944

Саме тепер відбувається в Римі процес у справі канонізації Слуги Божого Андрея. Щоб випросити в Бога тієї великої ласки для нашої Церкви і народу — всі українці мусять розуміти силу і значення прохання, гарячої молитви, побожного життя, добрих діл і жертви, щоб осягнути цю мету.

Не забуваймо кожного дня відмовити в тому наміренні хоч раз ОТЧЕ НАШ і БОГОРОДИЦЕ ДІВО, і додати цю молитву за прославу Слуги Божого митрополита Андрея:

„Господи Ісусе Христе, Ти завжди нагороджуєш найбагатшими скарбами Твоєї безконечної любови Твоїх вірних слуг за їх праведне життя і то не тільки вічною прославою в Твойому небесному царстві, але часто й тут, на землі, прославляєш їх за те, що вони з особливою ревністю подвизалися для Твоєї слави і для поширення і закріплення Твого царства між людьми. Покірно благаємо Тебе, дозволь прославити Твого вірного слугу Андрея Шептицького, що впродовж свого праведного життя був добрим пастирем свого стада і великим подвижником Церковної ЄДНОСТИ не тільки в нашому українському народі, але й серед усіх народів світу, щоби всі були одне Христове стадо й один пастир. Амінь."

„Його ім'я залишиться назавжди благословенне в Христовій Церкві, що збереже згадку про його гарячу ревність за спасення душ і його постійну відвагу в обороні свого народу" (Папа Пій XII про митрополита Андрея — 14.11. 1952).

Повідомлення про вислухані молитви за вставленням Слуги Божого Андрея і пожертви на беатифікаційний процес просимо слати на адресу:

Patriarch and Cardinal
Joseph Slipyj
Palazzina dell' Arciprete
00120 Citta del Vaticano (Italia)

або до „У. вістей", а ми перешлемо, куди слід.

Синод '83

Синод владик УКЦеркви в Римі

(Від власного кореспондента)

Черговий Синод Української Католицької Церкви відбувся в Римі у днях: від неділі 30 січня до суботи 12 лютого 1983 року. Владики сходились на наради в конференційній залі будинку папи. Його відкрив словом Блаженніший патріярх Йосиф в неділю, 30 січня 1983 р. під час архиєрейської Служби Божої в соборі св. Софії в Римі при співслуженні всіх 17 наших владик, Отців Собору.

В нарадах узяли участь, крім Блаженнішого патріярха Йосифа, таких 17 владик: коадютор архиєпископ Мирослав (Любачівський), два митрополити: Максим (Германюк) і Стефан (Сулик) та єпископи: Ніл (Саварин), Ісидор (Борецький), Іван (Прашко), Плятон (Корниляк), Андрій (Сапеляк), Августин (Горняк), Василь (Лостен), Єфрем (Кривий), Єронім (Химій), Димитрій (Грещук), Іннокентій (Лотоцький), Роберт (Москаль), Мирон (Дацюк) і Михайло (Гринчишин). Не приїхали на Синод, в наслідок слабкого здоров'я, владики: Йосиф (Мартинець) з Бразилії, Володимир (Маланчук) з Франції і Йоаким (Сегеді) з Югославії.

Високопреосвященний Кир Мирослав (Марусин), як секретар конґреґації для Східніх Церков, вже не був членом ієрархії Української Католицької Церкви, які приймали участь у нарадах Синоду. Його екзархат для країн у Зах. Европі розподілено так поміж двох єпископів в Европі: скандинавські держави приділено під юрисдикцію Кир Плятона (Корниляка) з Німеччини, а держави: Голяндію, Бельгію, Люксембург і Швайцарію Кир Михайлові з Франції.

Новий владика

Під час св. Літургії отримав єпископські свячення з рук Блаженнішого патріярха Йосифа і двох митрополитів: Максима і Стефана новий екзарх для Франції Кир Михайло (Гринчишин), Чину Н.І.На новосвяченого поклав свої руки владика Кир Володимир (Маланчук). Владика Мирослав недавно уступив наслідком поганого здоров'я. Під кінець урочистої св. Літургії, Блаженніший Йосиф відкрив Синод урочистим словом з призиванням Св. Духа. Його містимо окремо. Опісля Кир Мирослав відчитав привіт — благословення св. Отця, що його теж містимо окремо із своїм привітанням. Нарадами владик Синоду проводив коадютор архиєпископ Мирослав (Любачівський). На нарадах цього Синоду не було представника Апостольської Столиці. На другій сесії Синоду, в понеділок, 31 січня, був особисто проявний Блаженніший патріярх Йосиф і звернувся до Отців Синоду з словами палкого привіту та заохоти, що його містимо окремо.

Теми нарад і закриття

Завданням владик Синоду УКЦеркви було впершу чергу устабілізувати колеґіяльну синодальну співпрацю всіх владик. Тому спершу опрацьовано новий Статут Синоду, бо раніший Статут з 1962 року відносився до конференції українського єпископату і не відповідав уже синодальним потребам. Праця над ним проходила інтенсивно і ділово, щоб дати Синодові на майбутнє справний інструмент синодальної співпраці владик УКЦеркви.

Далі владики радили над актуальними справами нашої Церкви в Русі-Україні і в розсіянні; над справою покликань на священиків, черців; літургійними справами; підготови до тисячеліття оформлення Церкви Руси-України та іншими церковними проблемами. Свої наради закінчив в п'ятницю, 11 лютого 1983 року. Рано владика Мирослав (Марусин), на прохання Отців Синоду, обмінявся з ними думками в деяких актуальних справах. По полудні Блаженніший патріярх Йосиф явився на Синоді і своїм батьківським зверненням закінчив синодальні наради. Постанови Синоду предложено св. Отцеві і по їх затвердженні будуть оголошені.

В суботу, 12 лютого, відслужено о год. 9:00 рано благодарний молебень перед престолом св. Василія і збережених мощах св. Йосафата в базиліці св. Петра.

Авдієнція владик у св. Отця

Опісля, о год. 11-ій перед полуднем, всі Отці Синоду під проводом Блаженнішого патріярха Йосифа були на спільній авдієнції у папи Івана Павла II. В ній взяли теж участь: голова конґреґації для Східніх Церков кардинал Владислав Рубін та секретар цієї ж конґреґації владика Мирослав (Марусин).

На привіт Блаженнішого патріярха Йосифа в українській мові св. Отець відчитав теж українською мовою довшу промову, що її в суботу по полудні, з датою неділя, 13 лютого (Р. CXXIII, No. 36/37.225) оголосив друком офіційний орган „Ль Оссерваторе Романо" українською мовою на першій і другій сторінках; переклад італійською мовою на другій сторінці. 40-хвилинна авдієнція закінчилась спільною молитвою до „Марії — Матері України" і „Марії — Матері Церкви", що її проводив папа Іван-Павло II.

Св. Літургія у 91-річчя уродин

В неділю, 13 лютого, Отці Синоду залишилися ще в Римі і відслужили в соборі св. Софії разом з Блаженнішим патріярхом Йосифом соборну архиєрейську Службу Божу з нагоди 91-річчя уродин (припадають 17 лютого) й опісля склали при спільній трапезі свої побажання, щоб патріярх київо-галицький і всієї Руси-України — Йосиф — ще довго очолював нашу Церкву в цілому світі як її Голова і Батько.

Бенкет з нагоди 20-річчя звільнення з „дому неволі"

У вівторок, 8 лютого, відзначено урочисто 20-річчя приїзду Блаженнішого патріярха Йосифа до Риму в дні 9 лютого 1963 року. Прибувши до Риму Блаженніший ефективно очолив й об'єднав всю нашу Церкву в розсіянні і саме тому відбувся тепер Синод наших владик.

Бенкет відбувся в готелі „Колюмба". У бенкеті взяли участь кардинали: Анджельо Россі, Сільвіо Одді, П'єтро Палацціні, Опіліо Россі, Агостіно Касароли — державний секретар, Владислав Рубін, голова конґреґації для Східніх Церков та Джіюзеппе Касорія; 7-ох архиєпископів, всі Отці Синоду, амбасадори чи аташе з амбасад з таких держав: ЗСА, Франції, Зах. Німеччини, Австрії, Австралії, Бельгії, Бразилії, Литви; визначні особи Римського Престолу і миряни. Під час бенкету виголосив прегарну промову архиєпископ Ліріс Франческо Каповілля, колишній секретар папи Івана XXIII. Він виїздив вітати 20 років тому, вечером 9 лютого 1963 року, Блаженнішого, тодішнього митрополита, Йосифа в Римі. Ця зустріч зродила в ньому глибоку пошану до особи Блаженнішого і до українського народу та Церкви. Її друкуємо окремо. Від Отців Синоду вітав Блаженнішого Кир Йосифа владика Кир Андрей (Сапеляк), секретар Синоду; від колеґії кардиналів виголосив теплу привітальну промову кардинал П'єтро Палацціні. Цей радісний вечір закінчив своїм батьківським словом Блаженніший Кир Йосиф. Роля господаря спочивала в руках ректора Українського Вільного Університету проф. д-ра В. Янова.

Приїзд до Риму нового владики-номіната

У вівторок, 1 лютого 1983 року, проголошено, що Апостольська Столиця номінувала нового єпископа Крижевацької епархії, Кир Славомира Мікловша (Slavomir Miklovs), дотеперішнього духовника духовної семінарії в Загребі і канцлера Крижевацької епархії. Новий єпископ-номінат приїхав до Риму другого тижня нарад Синоду. Його свячення відбудеться 25 березня 1983 року і тоді перебере управу цієї епархії від Апостольського Адміністратора Кир Йоакима Сеґеді, якому звершилося 27 жовтня 1982 року 78 років життя. Священний Синод вислав привіт єпископові-номінатові. Це людина в силі віку: молодий, пристійний, милий і дійсно скромний. У спільній авдієнції з приводу закінчення Синоду в папи Івана-Павла II взяв теж участь новий єпископ-номінат з Югославії.

Відгомін в італійській пресі

Про наради Синоду появились теплі вістки в італійській пресі. І так щоденник „Іль Темпо" з 31 січня 1983 року приніс ширшу статейку з портретом Блаженнішого; в „Іль Оссерваторе Романо" з 3 лютого 1983 року теж інформативна стаття.

Дві пропам'ятні таблиці поляглим

Про вмурування двох таблиць у крипті собору св. Софії по архиєрейській св. Літургії, що її відслужив наш владика Кир Ніл в асисті трьох владик: Кир Ісидора, Кир Івана і Кир Плятона та кількох священиків і пристоящих питомців під проводом о. д-ра Стецюка відслужено ще панахиду за поляглих воїнів УПА та командира ген. Романа Чупринку. Співали приявні під проводом о. д-ра Музички. Комбатанти з Англії передали опісля дві пропам'ятні таблиці з метою їх вмурувати. Проповідь виголосив Блаженніший патріярх (друкуємо окремо), опісля в будинку університету УКУ промови, довші чи коротші, виголосили: інж. Т. Кудлик, голова УКПО, прем. Я. Стецько, його дружина Слава, голова УПСО д-р Б. Лончина (окремо) та інші.

М.Х.

Коли

Прод. із ст. 10

Боже земною міркою: ми живемо за поділом часу: ми маємо денники, де є записано, коли, де, в котрій годині ми маємо зробити те чи інше. Подібно багато з нас ставиться до власної душі, до праці для Христа. Ми хочемо мати записано: коли, де, в котрій годині нам треба йти за Христом! Але зі справою душі не є так, як зі справами тіла. За Христом треба йти весь час.

Коли Христос кличе йти за Ним, то не завжди це означає, щоб ми все покинули і йшли за Ним! В дуже, а дуже багатьох випадках Він хоче, щоб ми лишилися на тому самому місці, в тому самому занятті, з тими самими людьми, але, щоб ми жили Його наукою, Його засадами, Його волею!

Пригадаймо апостолів: хоч вони пішли за Ісусом, вони ще дальше деколи ловили рибу (Іоан 21, 1..) Тож не завжди поклик Ісуса різниться від нашого щоденного життя. А може треба деколи наші заняття відложити на пізніше? Можливо! А може треба переоцінити по думці Христової науки! Часто-так! Але їдити по світі, закладати родину, виконувати обов'язки стану — це не тільки не перешкоджує покликові Христа, це надає нашим плянам чи занятям далеко більшої вартості! Пам'ятаймо на слова Христа: Шукайте найперше Божого Царства а все інше додасться вам. Те ,все інше' це буде дарунок Божий для тих, що шукають насамперед Божого Царства. Питати Христа: „Коли, Господи?" це нерозум. Відкладати на непевне майбутнє йти за Христом — це й образа Бога. Коли в світі вчені винайдуть щось нове, що влекшує життя, ми не відкладаємо вживати його на майбутнє! Ми з нього користаємо зараз. В поклику Христа ,йти за Ним' є щось найважніше для нашого життя: не відкладаймо на „колись" рішення йти за Христом.

Отже: „Коли, Господи?" — Вже тепер, зараз, нині, щодня; Нині є наше, завтра-непевне! Нині йтиму за Тобою Ісусе; веди мене туди, де Ти сам тепер перебуваєш-до вічного щастя в небі!

о.М.Д.

П.С. Перечитайте з Біблії зі св. Матея розділ 8, стихи 21-22.

Синод '83

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ
Даємо особисту та ввічливу послугу
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.
18 Ave. and 2 St. S.W. CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3753
LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.
Сем Сорокан, управитель і власник

Папа

Прод. із ст. 1

ту колеґіяльну єдність, що виявляється й у взаємних окремих Єпископів з помісними Церквами, і з Вселенською Церквою, де Римський Архиєрей є повсякчасним і видимим началом й основою єдности чи то Єпископів, а чи й громади віруючих (див. СВІТЛО НАРОДІВ, 23). Власне оту велику потребу зв'язку миру, любови і єдности завжди як слід розуміли Єпископи Української Церкви. Під цим оглядом вони багаторазово протягом історії давали особливе свідчення уже з самого початку запровадження християнства в Русі-Україні. На Ліонському Соборі не бракувало представника і з тих околиць, послідовно ж і того великого вкладу в змагання за єдність Церков, який дав Київський Митрополит Ісидор на Соборі в Феррарі й Флоренції. Цей святий почин щасливо завершили ваші Єпископи отут, в Римі 1595 року, й негайно після цього, тобто рік пізніше, на Соборі в Бересті. За цю велику справу боролися невпинно ваші Ієрархи протягом сторіч і немало було тих, що за неї віддали своє життя. Святий Йосафат, Полоцький Архиєпископ, мученик й апостол єдности Церков, як помінний світильник ясніє всім аж по наші дні.

3. Також і те всім добре відоме, з якою любов'ю Українська Церква, уже тисячу років своєї історії, служить літургічні відправи, зосібна ж оту євхаристійну, з величавістю візантійського обряду — як джерело життя Церкви і як завдаток майбутньої прослави, завдяки якій вірні, з'єднані довкола Єпископа — за словами Апостола — стають „учасниками Божої природи". А й те також відоме, якими чудовими піснями вони вшановують Пресвяту Богородицю, звеличуючи водночас Отців Вселенської Церкви.

А теперішнім вашим завданням, Достойні Брати, є далі з наполегливістю трудитися над великою справою Єдности такою мірою, щоб могли справдитися слова і бажання нашого Господа Ісуса Христа, щоб було одне стадо під одним Пастирем. Нехай у цьому допоможе зосібна надзвичайний Святий Рік, який я проголосив, щоб відзначити річницю страждань і смерти нашого Господа Ісуса Христа. Він уже заповіджений і я готуюсь його відкрити. І це нехай послужить також для кращого приготування Тисячоліття Хрещення Руси—України, яке ви за п'ять років будете врочисто відзначати.

4. Знаю, Достойні Брати, що предметом ваших синодальних нарад були труднощі душпастирського порядку й журба за долю вашої громади, за сьогочасне й вічне добро душ, завірених вашому піклуванню, за допомогу страждаючим і потребуючим, за зріст духовних покликань і за оновлення християнського життя серед народу. В виконуванні ваших єпископських обов'язків ви є розподільниками святих Божих тайн, як завідателі всього літургійного життя. Вашим завданням є розвивати святість духовенства, чернецтва і мирянства, згідно з покликанням їхнього стану. Вашій дбайливості я доручаю зокрема дбання про священичі й чернечі покликання, і приготування вірних до великих завдань апостольства мирян. Все це вимагає повного з'єднання усіх ваших сил і вашого порозуміння для більшого добра всіх ваших громад, а отже й усього вашого народу.

Ця засада є діючою від перших сторіч Церкви, тож і нині, більш як будь-коли, вона є дійсною: щоб Єпископи, з'єднані любов'ю, діяли і все чинили в однозгідності на будування Таїнственного Тіла Христового, на прославлення Бога і на добро душ.

5. Ясно, що висновки і праці Синоду Українських Єпископів залишилися б безплідними, якщо б їх не переведено в практичне життя. Тому необхідною є тісна співпраця з Пастирями чи то зброку священиків та ченців, а чи зброку всього Божого народу, тобто всіх вірних. Тому я палко їх завзиваю, щоб вони, через вас, слухали голосу Христового та доброхітно й великодушно відгукалися на заклик Церкви в наші часи. А ці часи не є легкі ані для вас, ані для нашої Церкви, зосібна ж у Батьківщині. Бо й сам Спаситель попереджав, кажучи своїм Апостолам: „Слуга не більший від пана свого. Переслідували мене — переслідуватимуть і вас" (Іван, 15, 20). Але та журба й терпіння переміняться в радість, як у своїх блаженствах запевняє нас Христос: „Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі" (Мт 5, 11-12). З моєї душі самочинно добувається візвання до Святого Духа, що тут, на Синоді, розпочав у вас добре діло, щоб Він допровадив його до повного завершення. Нехай Покров Пресвятої Богородиці супроводить вас усі дні вашого життя.

На кінець, Достойні Брати, вимолюю в Бога для вас, для священиків і вірних, доручених вашому душпастирському піклуванню, якнайщедріших Божих ласк та з усього серця бажаю вділити вам усім Апостольське Благословення.

„Ль Оссерваторе Романо", Н-р 36, 1983

Together
we can get it right.

MULTICULTURALISM

Learning a new tune,
like coming to a new
country, is not easy.

It takes time,
and effort.

Mistakes
before success.

Living in harmony is
no different, because,
Understanding, like music,
comes with learning.

Together,
we can get it right.

Multiculturalism Canada Multiculturalisme Canada

Canada

Синод '83

Звернення до владик

Миряни прохають патріярхат

До Владик-Членів Священного Синоду Помісної Української Католицької Церкви Ваше Блаженство, Преосвященні та Боголюбиві Владики!

На початку хай буде нам вільно — в імені мирян, зорганізованих в Українському Патріярхальному Світовому Об'єднанні — сердечно привітати цей Священний Синод словами християнського привіту: „Слава Ісусу Христу" і висловити щирі побажання доброго успіху в нарадах та рішеннях, що ми вже й робили при нагоді особистих зустрічей з окремими Владиками.

Ми свідомі того, що цей Священний Синод це найвище зібрання всієї Української Церкви в злуці з Престолом св. Петра та що це продовження синодів Львівського (1891), Замойського (1720) та Кобринського (1626), як також і продовження Архиєпископських Синодів, які відбувалися в Римі в 60-их та 70-их роках нашого століття. Ми радіємо з приводу того, що Апостольська Столиця хоч частинно привернула Українській Церкві синодальний спосіб управління і висловлюємо надію, що синоди українського Єпископату набудуть внедовзі всі ті права, що їх вони мали в хвилині злуки Української Київської Церкви із Вселенською Римською Церквою, і будуть успішно діяти.

Дозволяємо собі висловити думки й побажання українських католицьких мирян відносно деяких справ, що дуже лежать нам на серці, а які, на нашу думку, відносяться до блага нашої св. Церкви.

1. Від багатьох років відчувається серед нашого Єпископату брак органічної єдности в думанні та рішеннях і дії. Зокрема можна відчути деякі відхилення від основної лінії, яку заступає Патріярх Йосиф. Тому ми просимо цей Священний Синод встановити й узгідити з Блаженнішим Йосифом одну церковну програму для Ієрархії, одну мету для всього українського Божого Народу, одну лінію, і послідовно переводити її в життя. Це мусить бути програма ясна й зрозуміла та сприємлива для всіх вірних Української Церкви, яка б їх захопила і яка своїм корінням сягала б глибоко в наші прадідні традиції та аспірації. Коротко, програма, що охоплювала б всю нашу Церкву і мала б на увазі її повну єдність. Гасло „ЗА ЄДНІСТЬ ЦЕРКВИ І НАРОДУ", що його видвигнув наш Первоієрарх, а згодом прийняло Українське Патріярхальне Світове Об'єднання, могло б стати основою для такої програми. За світлий приклад повинен би нам послужити папа Іван Павло II, що завжди і всюди підкреслює свій патріотизм та симбіозу понять „Церква і Народ", як однієї нероздільної цілости. Тому просимо членів Священного Синоду, щоб гасло „Церква і Народ", чи „Бог і Україна" стали центральною рушійною силою в працях українського Єпископату. Плекати ідею єдности — це головне побажання українських мирян до керівництва нашої Церкви, її Священного Синоду.

2. Далі, прохаємо Священний Синод продовжувати старання, щоб Апостольська Столиця признала патріярхальну гідність Митрополії Києво-Галицькій та всієї Руси, згідно з пропозицією Блаженнішого Йосифа на II Ватиканському Соборі в жовтні 1963 р., себто щоб визнала „де юре" те, що для нас є дійсністю від 1975 р., а також, щоб Глава нашої Церкви мав повну патріярщу юрисдикцію над усіма своїми вірними в цілому світі. Українські владики, духовенство, монахи, монахині та миряни дали численні докази свідчення Христові та вірности католицькій вірі, отже показали гідність нашої Церкви. Ця Українська Церква має повне право на патріярхальну гідність (гл. Декрет про Східні Католицькі Церкви, т. 11). Але в останніх часах чисто людські, політичні, а не Божі чи церковні причини стояли на перешкоді в здійсненні цієї Ідеї. Наша Церква в діяспорі не є більше емігрантська, але вже осіла в усіх країнах світу, яка одначе відчуває повну єдність із своїм материком і творить з нею одну органічну цілість. Якщо в деяких кругах Ватикану існує ще промосковська орієнтація, ворожа Українській Церкві, то нам треба, старанням всього українського Єпископату, зорганізувати в Римській Курії сильну проукраїнську групу, прихильну нам. Без постійної акції з нашого боку на терені Ватикану справа українського патріярхату та повної Помісности Української Церкви, зокрема юрисдикції її Голови та Священного Синоду, не поступить уперед.

3. Прохаємо Священний Синод робити дальші постійні старання, щоб наша Церква відзискала всі права, що їх вона мала в часі Берестейської Унії, і які були їй загарантовані Апостольською Столицею. Тут входить і право на жонате духовенство в обидвох Америках та всіх країнах, де це право нам самовільно заперечили. Це також відноситься до відчищення нашого обряду, який повинен бути один для всіх, чистий, український, звільнений від різних пізніших впливів, головно латинських. Однорідність обряду причиниться до більшого відчуття єдности цілої нашої Церкви. Це відноситься також до плекання української церковної архітектури, що тепер дуже занедбана, та до церковного співу.

4. Прохаємо полагодити деякі болючі проблеми Української Церкви в діяспорі, в першу чергу конфлікт, що існує від довгих років в українському католицькому екзархаті в Англії. Ситуація, що там існує, не може продовжуватися, бо це приносить згіршення та сором нам усім, а головно величезну шкоду людським душам, головно ж душам молодого покоління. Сюди входить також проблема усунення несправедливих суспенз, що їх застосовано безправно до деяких українських священиків, які виконують з великою самопосвятою душпастирську опіку над тими членами Церкви, що її позбавлені.

5. У зв'язку із святкуванням 1000-ліття хрещення Руси-України, вважаємо конечним скріпити підготовку в духовній ділянці до цього одноразового відзначення. Покищо, в українській діяспорі не відчуваємо поважніших заходів та акцій в цій ділянці. Вже час заплянувати й переводити в життя дію духовної обнови всього суспільства так, щоб це мало тривалий вплив на наше життя — родинне, громадське, культурне і навіть політичне, щоб це була справжня і тривала обнова цілого нашого життя.

Не відчуваємо теж, крім одного комунікату, ніяких додаткових старань у напрямі зорганізування екуменічного українського діялогу між українськими католиками і не-католиками, в першу чергу з православними братами. Відзначення нашого Тисячоліття буде зовсім неповним без наладнання цієї проблеми, бо ж головним завданням українських християн мусить бути намагання чи спроба повороту до тієї церковної єдности, яку ми мали в часах Володимирового хрещення.

6. Коли мова про Україну, нам невідомо, чи і яку акцію веде український Єпископат в ділянці оборони Української Церкви на Рідних Землях, в обороні свободи совісти й людських прав її вірних, що терплять переслідування за Христа. А це один з найважніших обов'язків тих, що живуть у вільному світі. Там наша Церква та її вірні страждають, знаходяться поза дужками закону, якщо її явно визнають, то ж тут треба їх боронити, тим більше, що конституція СССР гарантує свободу релігії та совісти.

7. Українських мирян дуже турбують такі події останніх років:

а. Брак проголошення висліду рішень попереднього синоду з грудня 1980,

б. Відповідь Святішого Отця на листа патріярха Пімена,

в. Останній лист Священної Конгрегації для Східніх Церков з 6 липня 1982 р. до Владик. Нас дивує теж, чому саме такий лист появився.

Всі ці події вимагають відповідної реакції цілого українського Єпископату, який повинен би зайняти становище до цих справ та боронити інтереси й слушні права Української Церкви.

8. Висловлюємо сподівання, що цей Священний Синод прийме за свої всі рішення й постанови попередніх Архиєпископських Синодів та нарад, які відбулися в Римі в 60-их та 70-их роках цього століття. Вони творять важний вклад у патріярхальну побудову нашої св. Церкви, в її історію та розвиток.

9. В цьому році Святіший Отець проголосив Ювілейний Святий Рік Відкуплення. П'ятдесять років тому був проголошений такий самий Святий Рік для відзначення 1900-ліття від смерти Спасителя. Тоді у Львові зорганізовано величаве свято „Українська Молодь Христові"[1] (УМХ) під протекторатом всього Єпископату. Воно стягнуло до Львова з усієї Галичини десятки тисяч молоді й старших. Просимо Священний Синод заініціювати відзначення 50-ліття УМХ, організуючи подібні свята в цілій українській діяспорі — УМХ II — з нагоди 1950-ліття від смерти Ісуса Христа. Це може статися тільки за ініціятивою й піддержкою всієї української Ієрархії. Зайве вказувати на вагу такої акції серед української молоді в цілій діяспорі.

10. Щиро вітаємо іменування нового Екзарха для українців у Франції, але у зв'язку з цим бажаємо заявити, що процедура, якою Апостольська Столиця його іменувала, скорочує і так невеликі права Синоду.

Просимо прийняти повищі думки, як вислів бажання мирян причинитися творчо й льояльно до успіху нарад Священного Синоду.

Остаємо з висловами найглибшої пошани,

Президія УПСО:

HISTORICAL RESEARCH

Ukrainian Cultural Heritage Village

Qualified historians interested in participating on a contract basis, in historical research for Alberta's Ukrainian Cultural Heritage Village project are invited to register with the Historic Sites Service of Alberta Culture.

Archival and oral research and preparation of reports in the fields of architectural/structural history, the history of material culture, historical geography, ethno-graphic history and other areas of social and economic history will be required.

Historians wishing to be included in the registry now being compiled should have completed a post-graduate degree in a relevant field of study. A working knowledge of the Ukrainian language is desirable. Your resume should include information on education, publications, preferred work areas or areas of specialization, relevant project experience, current employment and dates of availability.

Please send your resume to:
Carl Betke
Senior Research Historian
Ukrainian Cultural Heritage Village
Historic Sites Service
Old St. Stephen's College
8820 112 Street
Edmonton, Alberta
T6G 2P8

Alberta
CULTURE
Historic Sites Services

Park Memorial Ltd.

FUNERAL ADMINISTRATORS AND DIRECTORS
Vegreville, SmokyLake, Lamont, Vilna, Wildwood, Mayerthorpe
9709 - 111 Avenue — Edmonton, Alberta
426-0050
Jerry Smolyk - President
Bob Greschuk - General Manager
Похоронний Дім, зорганізований українцями, дає працю українцям і солідно служить українцям

French "The Chesterfield Man"
старокрайові КОВДРИ з нашої або доставленої вовни чи ПУХУ.
Робимо на замовлення.
ЦІНИ ПРИСТУПНІ УКРАЇНСЬКА ФІРМА
WOOL CARDING
Manufacturers of DOWN and WOOL Comforters and Pillows. Re-upholster and mfg chesterfields and chairs. 9222 - 111 Ave., Edmonton | Tel. 479-2289

Спортовий куток

Saskatchewan UCY Winterfest draws 120 excited participants

Jerome Boyko

Despite the cold weather in Saskatoon, Saskatchewan, on the weekend of February 4-6, 1983, a successful and exciting Winterfest X was held.

This year's winterfest was co-hosted by the St. George's and St. Peter and Paul clubs of Saskatoon, to which the theme of the weekend was "A Decade Gone By". This year's activities were changed as the original broomball tournament could not be held because of the bitterly cold weather and was substituted by a volleyball tournament.

The weekend began with registration and a grub dance at St. Peter and Paul's parish. In total there were about a hundred and twenty members attending the weekend coming as far as Edmonton. The clubs which participated in the weekend were: St. George's and St. Peter and Paul of Saskatoon, St. Basil's and St. Athanasius of Regina, Yorkton, Ituna, Wynyard, Foam Lake, Canora, Edmonton, and Saskatchewan's newest U.C.Y. club Norquay.

Saturday's activities took place at the St. George's youth center. Activities began with the volleyball tournament, which took the morning and afternoon to complete.

In the consolation final Edmonton defeated Wynyard by taking the first two games of the best out of three final and in the A side final, Canora defended their trophy in a see saw battle with St. George's by winning the first and third games.

Saturday night was the banquet and dance. The banquet was in honor of all of the past provincial executive members and the past winterfest kings and queens. One of the past provincial presidents was Greg Kitz who was the founder of the original winterfest. The master of ceremonies were Laurianne Gabruch and Susan Nowaselski. The guest speaker at the banquet was Father Braztro of the St. Thomas More College of Saskatoon. His topic was on cults. The banquet concluded with the presentation of trophies and medals to the winners of the volleyball tournament by the sponsors, Mr. and Mrs. Kitz and Larry Gabrush.

The music for the dance was supplied by MRIA. During the dance, the announcement of the Winterfest King and Queen took place. The judges for the contest were Ivor Bernatsky, Jackie Lewchuk, and Mrs. Stepaniuk, the UCY-UCWL liason. The winterfest X King is Lorne Chrusch of St. Georges and Queen is Katrina Sallie of Yorkton, the winterfest X Prince is Jerry Butchko of Ituna and Princess is Donna Rawlyk of St. Peter and Paul.

Sunday's activities included sacred liturgy at St. Peter and Paul's parish and a breakfast after the mass. The weekend concluded with a presidents meeting to which after everyone said their good-byes until spiritual weekend in March hosted by the Regina clubs.

Top 10 Ukrainians in the NHL
Tuesday, March 1, 1983

Player	G	A	P
W. Gretzky, Edm.	54	100	154
M. Bossy, NYI	44	52	96
D. Hawerchuk, Win.	33	36	69
D. Maruk, Wash.	29	40	69
J. Ogrodnick, Det.	31	36	67
B. Federko, St. L.	19	45	64
D. Babych, Win.	12	48	60
S. Smyl, Vanc.	28	29	57
M. Krushelnyski, Bos.	15	37	52
T. Lysiak, Chi.	18	32	50

Getting married soon?

Know someone who is?

Then come in and see our exclusive new line of wedding stationery. Choose from a wide selection of wedding invitations, replies and thank you cards. Ukrainian, English and most other languages available.

Ukrainian News

10967 - 97 St.,
Edmonton, Alberta
Tel: 423-6984 or 423-6985

Професіональні служби

Дентуристи

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC LTD.
Rosslyn Shopping Centre
13562 - 97 St.
M. Chekerda — Denturist
Phone: 475-0011

You can have this space

Call 429-2363

Добровольці для Дому Опіки

Дім Опіки ім. св. Михаїла є призначений в першу чергу для людей українського походження. Переважно це люди старшого віку, частинно немічні, яким потрібна постійна опіки, піклування мед-сестер, а часами й лікарський догляд. Такі хворі не можуть перебувати в лікарнях, а в приватних домах вони не мають належного догляду. Їх пересічний вік є о коло 80 років.

В домі опіки вони дістануть фізичний та медичний догляд. Тоді приходить на думку, „ну а що з душевною опікою, з порадами, з культурними виявами, тощо.''

Правда, дирекція опіки буде в стані давати поміч і розраду. Це, як показало минуле є замало. Потрібна помоч взягалі людей, котрі б могли присвятити клаптик свого дорогого часу для тих, котрим конечно потрібна поміч... поміч щира, періодична... поміч порадою, розвагою, ласкавою розмовою, і.т.д. Управа дому вже тепер закликає харитативні організації та поодиноких осіб доброї волі, щоб зголошувалим допомогать. Хто, і як може помогти?

— Коли ви правник, зможете прийти і дати практичні поради мешканцям.

— Коли ви лікар, можете прийти та оглянути своїх пацієнтів, за їхним запрошенням.

— Коли ви дентист чи зубний технік, можете дати поміч людям, що такої помочні потрибують

— Коли ви артист чи артистична група, можете прийти і своїм талантом звеселити мешканців — чи то співом, чи грою на інструменті, чи танцями, чи рецитацією чи театральними скечами.

— Коли хочете особисто допомогти, прийдіть прочитайте ґазету, розкажіть новини, згадайти знайомих, осягів внуків усміхів дітей.

— Коли ви вмієте пр'ясти чи малювати, прийдіть, покажіть, навчіть, похваліть.

— Коли ви майстер, займіться проєктом навчання чи будови кімнати, забавок, меблів. Навчіть направляти і чистити машини, та більш складні річі.

— Коли ви маєте якийнебудь талант і охоту, то просимо прийти і зголоситися. Багато є чого зробити, на добро людям, на славу Божу і для себе самого (і).

— Коли ви зорганізована молодь, відвідайте, потіште, забавте і подивіться, як живуть люди старші віком.

Б.І. Шулякевич

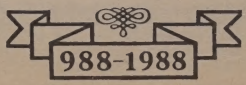

SASKATOON, SASKATCHEWAN
WESTWOOD FUNERAL CHAPEL
1402 - 20 Street West
Телефон: 653-3434
БЛИЗЬКО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
СОВІСНА ОБСЛУГА ■ ГАРАНТОВАНА ОБСЛУГА

ST. JOHN'S INSTITUTE
GRADUATION AWARDS AND ALUMNI EVENING

COCKTAILS 5:30
BANQUET 6:00
PROGRAM 7:00

GUEST SPEAKER: P. SAVARYN
CHANCELLOR, U of A
AWARD PRESENTATIONS
ALUMNI DANCE — 'ESTRADA' 9:00

SATURDAY, MARCH 12, 1983
ST. JOHN'S AUDITORIUM
10611 - 110 AVE., EDM.

TICKETS: BANQUET, PROGRAM & DANCE
ADVANCE TICKETS $15.00
ALUMNI DANCE, AT DOOR $5.00

TICKETS FROM: Institute 439-2320
Ukr. Book Store 422-4255
Mrs. Grekul 452-0547
Mrs. Filipchuk 435-8677

ХИТРИЙ ЛИС ПІЗНАЄ РІЗНИЦЮ!

НАЙДОВША ДЕННА РАДІОПЕРЕДАЧА В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

5:30—7:00 веч.
від понеділка до п'ятниці
по радіовисильні

ВАШ ГОСПОДАР
РОМАН БРИТАН

CKER 1480AM — 4443 - 99 St., Edmonton, Alta. T6E 5B6
Phone 438-1480

WESTERN CANADA'S LARGEST MONUMENT DISPLAY

Over 1,000 monuments and flat markers in our indoor showroom and outside display to choose from, with many new designs and models.

Save from $105.00 up to $300.00 on any one of the display monuments, depending on the size and color of granites. Our kind and sincere personnel will be able to assist you, and answer some of the many questions you may have.

We also have many off standard monuments discounted up to 40% off.

ДОБРА І ЧЕМНА ОБСЛУГА ВЛАСТИТЕЛ МИХАЙЛО АНДРІЇВ

DOMINION GRANITE MEMORIALS

12325-97 Street
Edmonton, Alberta
477-2333/474-3852

5017-50 Street
Vegreville, Alberta
6326912

ample parking on premises

Військова служба Сержант Олени Козіцької

Олена К. Козіцька мабуть ніколи у свої юні роки не думала про військову карєру.

Жила собі спокійно в родинному місті Калгарі і любила свою працю, як стенографістки так і декораторки торговельних вистав.

Від батьків одержала глибоке прив'язання до рідної церкви і рідного народу. Від батьків також довідалась про економічне і політичне переслідування українців на рідних землях і про свободу і добробут, які знайшли наші поселенці в Канаді. Вдячність своїй новій батьківщині виявляли наші поселенці неодноократно, та найбільше хіба досвідчили це в час другої світової війни, коли в канадській армії виявилось около 35 тисяч добровольців, канадських українців.

В їх числі знайшла своє місце Олена Козіцька. Вона записалась до жіночого Корпусу Канадської Армії, в 1941 році, як 20 з черги доброволець з Альберти.

Воєнні роки, 1942-45, перебула в Лондоні (Англія), де виконувала різні обов'язки, які доручувало її командування і дослужилася військового ступеня сержанта, який піднесено в 1952 році, до старшого сержанта.

Крім службових обов'язків, вона цікавилась зокрема життям і духовими потребами українських вояків і щиро для них працювала. Була вибрана до Управи Союзу Українських Канадських Вояків в Лондоні (Англія).

Після повороту до Калгар в 1952 році, зв'язується знову з вояцтвом і бере активну участь в організації ветеранських зєднань.

Олена Козіцька

Вона організує щорічну ялинку для ветеранів, помагає уряджувати листопадові поминки за упавших канадських вояків, очолює організацію поборювання поліо і фундацію серцевих хворіб.

Протягом довших років, була заступником президента Відділу Канадського Легіону в Калгарах, головою Секції Ветеранів-Жінок, головою Комітету відвідування хворих.

Її постійно вибирали делегатом на домініяльні і провінційні конвенції. Репрезентувала канадських ветеранів у ювілейних поминках в Барі (Італія) і Вимі Ридж (Бельгія), була членом репрезентацій канадських військових зєднань перед королевою Вільгельміною і принцесою Маргаретою в Лондоні (Англія).

Олена К. Козіцька одержала за свою працю кілька високих відзначень: Сі Ді, за віддану 12-річну службу в армії, медалю і почесну грамоту за працю для ветеранів. В 1981 році одержала також доживотне, почесне членство в Канадськім Легіоні.

В останніх роках фізичні сили не позволяють її на більшу активність, та духом вона все близька до своїх професійних, вояцьких і наших українських установ і щиро помагає їм. Помагає їм гарним прикладом свойого життя, своєю працею, а то й заощаджений гріш щедро розділює для своїх організацій.

Останньо на потреби Українського-Канадського Архіву-Музею, п. О. Козіцька зложила щедрий даток в сумі $2,000.00.

Велика подяка їй за це!

BUSINESS CARD SPECIAL!

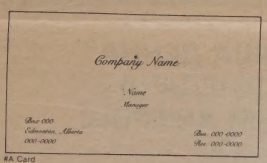

#A Card

$39.95 per 1000 or 2 of 500 each name, same company
Typesetting included Tax included

Limited Time Only

Phone Orders Welcome

	Deadline	Ready
Colour Combo #1 - Black on White	Feb. 23	Feb. 25
	Mar. 9	Mar. 11
	Mar. 23	Mar. 25
Colour Combo #2 - Chocolate on Tan	Mar. 2	Mar. 4
	Mar. 16	Mar. 18
	Mar. 30	Apr. 1

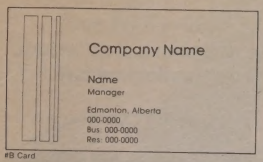

#B Card

#C Card

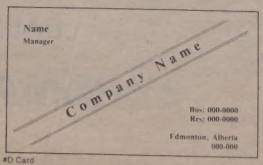

#D Card

ALPHA ONE
Printers and Lithographers
10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta T5H 2M8 (403) 429-2363

Похоронні, ювілейні, весільні, та ґрадуаційні згадки

„Українські вісті" друкують похоронні, ювілейні, весільні та градуаційні згадки разом із світлиною за ціну $50. Дописи не повинні бути довшими 250 слів, інакше додаємо ціну 10 центів за слово.

Редакція і адміністрація.